

ಆಂತರಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿರುವಂತೆ
ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವುದು

ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆ
ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ - 2014

*To know how to command well,
one must first know how to obey well.*

- The Mother

ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆ	ಪರಿವಿಡಿ
<p>ಸಂಪಾದಕರು ಡಾ ಕೆ.ಎಸ್. ಆಮೂರ ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ, ಪಿಎಚ್.ಡಿ, ಶಿವಗಿರಿ, ಧಾರವಾಡ - 580 007. ಫೋನ್ : 0836 - 2774044</p> <p>ಪರಿಶೀಲನಾ ಸಮಿತಿ, ಧಾರವಾಡ ಡಾ ಗುರುಲಿಂಗ ಕಾಪಸೆ ಡಾ ಪಾರ್ವತಿ ನಾರಾಯಣರಾವ್ ಡಾ ಸುಶೀಲಾ ಬಳುಂಡಗಿ</p> <p>ಡಿ.ಟಿ.ಪಿ ಗಣಕಯಂತ್ರ ಕೇಂದ್ರ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (೦) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p> <p>ಆಫ್‌ಸೆಟ್ ಮುದ್ರಣ : ಶೇಷ ಸಾಯಿ ಇ ಫಾರ್ಮ್ಸ್ ಪ್ರೈ.ಲಿ. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (೦) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p> <p>ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಶ್ರೀ ಅಜಿತ್ ಸಬ್ಬೀಸ್, ಕಾರ್ಯಾಧ್ಯಕ್ಷರು, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸೊಸೈಟಿ ರಾಜ್ಯ ಸಮಿತಿ, ಕರ್ನಾಟಕ, "ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಮಾರ್ಗ" ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p> <p>ಪ್ರಾಯೋಜಕರು : ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (೦) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು-560078. ಫೋನ್ : 080 - 2244 9882 http://abp.sirinudi.org</p>	<p>“ಆಂತರಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿರುವಂತೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವುದು”</p> <p>ಅನು : ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಸಿಂಪಿ ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ 3</p> <p>ಅನು : ಡಾ. ಕೆ.ಎಸ್. ಆಮೂರ ಏಕಾಗ್ರತೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ 9</p> <p>ಸಂಕಲ್ಪದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ 18</p> <p>ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ 24</p> <p>ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಸಮತೋಲನದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ 30</p> <p>ಅನು : ಶ್ರೀ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಗಲಗಲಿ ತನ್ನ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ತನಗೇ ಇರುವ ಅರಿವಿನ (ಸ್ವ-ಪ್ರಜ್ಞೆಯ) ಸಾಮರ್ಥ್ಯ 37</p> <p>ಅನು : ಡಾ. ಕೆ.ಎಸ್. ಆಮೂರ ಆಂತರಿಕ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ 42</p> <p>ವಾರ್ತಾಪತ್ರ 51</p>

ಮನುಷ್ಯ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದ್ದೆಲ್ಲ - ಅದರಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಆದರೂ ಎಷ್ಟೊಂದು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಅಭಿಮಾನಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಅವನ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯೂ ಇದೆ - ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅವನಿಗೆ ಅದು ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅಂತರಂಗದೊಳಗಿನ (ಅತಿಮಾನಸದ) ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊರತೆಗೆಯುವುದು, ಶೋಧಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸುವುದು ಈ ನಂತರದ ಅವನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪೂರ್ವಮಗ್ನತೆ ಎಂದು ದಿಟ್ಟತನದಿಂದ ಸಾರಿಹೇಳಿದರೆ ಅತಿಮಾನಸ ತತ್ವದ ಮಾರ್ಗ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ನಂತರ, ವೃತ್ತಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುವ, ಅವನ ತತ್ವಜ್ಞಾನ, ಕಲೆ, ವಿಜ್ಞಾನ, ನೈತಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಪ್ರಾಣಿಕ ಬೆಂಬತ್ತುವಿಕೆಗಳು ಇವೆಲ್ಲ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ತಮಗಾಗಿಯೇ ಮನಸ್ಸಿನ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಣದ ವ್ಯವಹಾರಗಳಾಗಿ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಾಣ ಇವುಗಳ ಹಿಂದಿರುವ ಶ್ರೇಷ್ಠತರ ದೈವೀಸತ್ಯದ ಶೋಧಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಗೂ ಆ ಸತ್ಯದ ದೈವೀ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಮಾನವ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ತರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಸಾಧನ ರೂಪದ್ದಾಗುತ್ತವೆ.

(CWM, Vol. 2, p. 164)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ

ವಿಶ್ವಾಸ, ವಿಧೇಯತೆ, ಮುಡಿಪಾಗಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮನೋಭಾವ ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

*

ಏಕೆಂದರೆ, ಸಂಭವಿಸಬಹುದಾದ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯದಾದುದರ ಸಮಸ್ಯೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಒಂದು ದೇಶವಾಗಿರಬಹುದು ಇಲ್ಲವೆ ಒಬ್ಬ ಮಾನವ ಸತ್ತೆಯಾಗಿರಬಹುದು. ಎಲ್ಲವೂ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಮನೋಭಾವದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಸಂಭವಿಸಲಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ನೀವು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದ ಅತ್ಯುಚ್ಚ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಎಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಅಳವಡಿಸಿರುವ ಅತ್ಯುಚ್ಚ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಬಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯದು ಸಂಭವಿಸುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ನಿಶ್ಚಿತತೆ ಹೊಂದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ (ಅತ್ಯುಚ್ಚ) ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಕೆಳಮಟ್ಟದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಿರಬಹುದು, ಆಗ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ನಿಕಟದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಭಾವದ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅನುಕೂಲಕರ-ವಾಗುವಂತೆ ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೊಂದಿರುತ್ತದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೇ ಬದಲು ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೂಡ ನಾನು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ.

ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು ನಿಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಸಹಯೋಗವಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮ ಕೂಡ ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಸರಿಯಾದ ಸಹಯೋಗ ಕುರಿತು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ.

ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಜನ ಸಮೂಹಗಳನ್ನು ಅನಾಹುತಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಆ ಮನೋಭಾವ ಮೇಲ್ಗಡೆಗಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ದೇಹವನ್ನು ಅದರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬಾರದು. ನೀವು “ಭಗವಂತನ

ಸಂಕಲ್ಪದಂತಾಗಲಿ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಮೇಲ್ಗಡೆಗೆ ಉಳಿದುಕೊಂಡರೆ, ನೀವು ಕೊಲೆಗೀಡಾಗಲೂಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ದೇಹ ಬಹಳ ದೈವಿಕವಾಗಿರಬಹುದು, ಭಯದಿಂದ ಕಂಪಿಸುತ್ತಿರಬಹುದು: ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದೆಂದರೆ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ದೇಹದಲ್ಲಿಯೇ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಕನಿಷ್ಠ ಮಟ್ಟದಲ್ಲೂ ಭಯ ಪಡಕೂಡದು ಮತ್ತು ದೈವೀ ಶಾಂತಿಯಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡವರಾಗಿರಿ. ಆಗ ನಿಜವಾಗಿ ಯಾವ ಅಪಾಯವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

*

ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಿದೆ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರಯತ್ನದ ಸಂತೋಷ, ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಅಭಿಪ್ರೇ ಇವು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟಿರಬೇಕು, ಪರಿಣಾಮದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರಬಾರದು. ನಿಜವಾಗಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ, ಯಾವಾಗಲೂ, ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳ ಪರಿಣಾಮ ನಮಗೆ ಸೇರಿದುದಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಬಯಸಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಅದು ದೊರಕಿಸಬೇಕಾದ ಪರಿಣಾಮ ಕುರಿತಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದರೆ ನಾವು ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಯೋಚಿಸಬೇಕು, ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಹೆಣಗಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ದೊರಕಿಸಬೇಕಾದ ಪರಿಣಾಮ ಕುರಿತಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ದೊರಕಿಸಬೇಕಾದ ಪರಿಣಾಮ ಕುರಿತು ನೀವು ಯೋಚಿಸಲು ತೊಡಗಿಕೊಂಡ ಕೂಡಲೆ, ನೀವು ಚೌಕಾಶಿ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೀರಿ, ಅದು ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲ ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ನೀವು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಏಕೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಅದರ ಆವಶ್ಯಕತೆಯ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ಅದು ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿರುವ ಆಜ್ಞಾರ್ಥಕ ರೂಪದ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

*

ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪರಿವರ್ತನೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಲು ಇರುವ ಬಯಕೆ, ಮತ್ತು ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ ಇವುಗಳ ನಡುವೆ - ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವಿಕೆ ಮತ್ತು ದಣಿದುಕೊಂಡು ಪ್ರಯತ್ನದ ಬಗ್ಗೆ

ಉದಾಸೀನವಾಗಿರುವಿಕೆ ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಹೊಯ್ದಾಟವಿದ್ದಾಗ - ನಿಜವಾದ ಮನೋಭಾವ ಅಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ.

*

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವವೆಂದರೇನು?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ನನ್ನ ಮಗು, ಅದು ಸಂದರ್ಭದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಂಕಲ್ಪ ಹೊಂದಿರುವುದು, ಇಲ್ಲವೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರಲು ಬಯಸುವುದು ಅದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರಬೇಕಾದ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಮನೋಭಾವ-ವಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ನಿನ್ನಲ್ಲಿರಬೇಕು, ಆ ಮನೋಭಾವ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಅದು ಸಂದರ್ಭದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಅಸಮತೋಲನ ಉಂಟಾಗಿದೆ ಇಲ್ಲವೆ ಅನಾರೋಗ್ಯ ಬರಲಿದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬಂದಾಗ, ಸರಿ, ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವದಲ್ಲಿ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಹೊಂದುವುದೆಂದರೆ, ಆಂತರಿಕ ಸ್ಥಿರತೆಯ ಮೇಲೆ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಹೊಂದಿರಬೇಕು, ದೈವೀ ಕೃಪೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಬೇಕು, ಮತ್ತು ಶಾರೀರಿಕ ಸಮತೋಲನದಲ್ಲಿರುವ ಹಾಗೂ ಆರೋಗ್ಯದಿಂದ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಕಲ್ಪವಿರಬೇಕು. ಇದು ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವ. ಇನ್ನೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಸಿಟ್ಟಿನ ತರಂಗವೆದ್ದಿರಬಹುದು ಇಲ್ಲವೆ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬರುವ ಸಿಟ್ಟಿನ ಪ್ರಭಾವವಿರಬಹುದು, ಆಗ ಮನುಷ್ಯ ಆಂತರಿಕ ಸ್ಥಿರತೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಹಿಂದೆ ಸರಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಮೇಲ್ಮೈ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರಬಾರದು, ಮೇಲ್ಗಡೆಯಿಂದ ಬರುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಯಾವಾಗಲೂ ದೈವೀ ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ವಿಧೇಯರಾಗಿರಬೇಕು. ಇದು ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದು ಆ ರೀತಿಯದಾಗಿರುವ ಏನೋ ಒಂದು.

ಆದರೆ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರತೆಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತೀರಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಶಕ್ತಿಯು ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬರುವ ಒತ್ತಡವನ್ನು ಪ್ರತಿರೋಧಿಸಲು ಏನೋ ಒಂದು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ದಿಕ್ಕುತೋಚದಂತಾದಾಗ, ಅವನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದಾಗ ಸರಿಯಾದದ್ದು ಯಾವುದು ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯದಿದ್ದಾಗ, ಎರಡು ಅಥವಾ ಮೂರು ನಿರ್ಣಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದಾಗ, ಸರಿಯಾದದ್ದು ಯಾವುದು ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯದೆ ಇದ್ದಾಗ, ಅವನು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ತನ್ನ ಚೈತ್ಯ ಸತ್ತೆಯ ಹಾಗೂ ದೈವೀ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಚೈತ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಎದುರಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ನಿಜವಾದ ಪ್ರಕಾಶ ಮತ್ತು ನಿಜವಾದ ನಿರ್ಧಾರ ಇವುಗಳಿಗಾಗಿ ಕೇಳಬೇಕು, ಅದು ದೈವೀ ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಅನುಗುಣವಾಗಿರಬೇಕು ನಂತರ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಸ್ಫೂರ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದು ನಿಜವಾದ ಮನೋಭಾವ.

*

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರೇ, ಕ್ರೀಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳು ನಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿವೆಯೆ?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ನೈತಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಅವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿವೆ. ಮನುಷ್ಯ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಭಾಗವಹಿಸಿದಾಗ ಅದು ಅಹಂಕಾರದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಪಡೆಯಲು ಒಳ್ಳೆಯ ಅವಕಾಶ ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಗೂ ನಿಮ್ಮತರ ಚಲನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಜಯ ಸಾಧಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸದೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡರೆ, ಅವನು, ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ಅದರಿಂದ ಹೇಗೆ ಲಾಭ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದೇನನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಆಟವಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಸಂಕಲ್ಪವಿದ್ದರೆ, ನಿಮ್ಮತರವಾದ ಯಾವ ಚಲನೆಯೂ ಇರದಿದ್ದರೆ, ಅಸೂಯೆಯಾಗಲಿ, ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಾಗಲಿ ಇರದಿದ್ದರೆ, ಸಮಾನಾವಕಾಶ ಒದಗಿಸುವಿಕೆ (fair play)ಯ ಮನೋಭಾವವಿದ್ದರೆ, ಎಂದರೆ ಪರಿಣಾಮದ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ ಮಾಡದೆ ಮನುಷ್ಯ ತನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಂಡರೆ, ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಗಳಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಇಲ್ಲವೆ ವಿಷಯಗಳು ತನಗೆ ಅನುಕೂಲಕರವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುವು ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಮನುಷ್ಯ ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟದ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನಿರಿಸಿದರೆ, ಆಗ ಅದು ಬಹಳ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮನುಷ್ಯ ಈ ಎಲ್ಲ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠತರ ಸ್ವ-ನಿಯಂತ್ರಣ, ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿ ನಿರಾಸಕ್ತಿ ಇವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಹೊರಬರಬಹುದು, ಅವು ಅಸಾಧಾರಣ ಚಾರಿತ್ರ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತವೆ. ಅದನ್ನು ನೀವು ಸಾಧಾರಣ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲ ಸಾಧಾರಣ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳೊಂದಿಗೆ, ಅಸಡ್ಡೆಯ ಚಲನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡರೆ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ, ಅದು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಸಹಾಯಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯ ಏನೇ ಕೈಕೊಳ್ಳಲಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಮಾತು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ, ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಕ್ರೀಡೆಯದೇ ಆಗಿರಲಿ, ಬೌದ್ಧಿಕವಾದದ್ದೇ ಆಗಿರಲಿ, ಇನ್ನಾವುದರದೇ ಆಗಲಿ, ಮನುಷ್ಯ ಸಾಧಾರಣ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಂಡರೆ ಸರಿ, ಅವನು ಸಮಯವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ನೀವು ಆಟವಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಇಲ್ಲವೆ ಪಂದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ, ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಅದು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ನಿಮ್ಮ ಸಾಧಾರಣ ಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ಹೋಗಲು ವಿಶೇಷ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವಂತೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ನಿಮ್ಮ ಚಲನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟನ್ನು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ಣವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಅದೊಂದು ಅವಕಾಶ, ಆ ಅವಕಾಶವಿರದಿದ್ದರೆ ಅವು ಯಾವಾಗಲೂ ಅಪ್ರಜ್ಞೆಯವಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

ಆದರೆ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ, ಇದೊಂದು ಅವಕಾಶ ಮತ್ತು ಪ್ರಗತಿಗೆ ಸಾಧನ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಮರೆಯಬಾರದು. ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣದ್ದೆನಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಟವಾಡಿದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಸಮಯವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಆದರೆ ಅದು ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ, ಕೇವಲ ಕ್ರೀಡೆಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ, ಅಭ್ಯಾಸದಂತಹ ವಿಷಯ, ಇನ್ನಿತರ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯ ಇಂತಹದಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಅದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ, ಯಾವಾಗಲೂ, ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ, ಮನುಷ್ಯ ಏನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದರ ಮೇಲಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿರುವ ಮನೋಭಾವದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ.

*

ದೈವೀ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮಾನವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಕಾಫೀ ಕಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಚಮಚ ಸಕ್ಕರೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಅದು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಕ್ರಮೇಣ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕ್ರಿಯೆಗಳತ್ತ, ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳತ್ತ ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವದಲ್ಲಿರಿಸುತ್ತದೆ - ಆ ಮನೋಭಾವ ಮುಡಿಪಾಗಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯದು, ನಯೋಪಾಯದ್ವಯ (suppleness), ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡುವಂತಹದು, ಅಭಿಪ್ರೇಯದು, ಸದಿಚ್ಛೆಯದು, ನಮ್ಯತೆಯದು, ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವಂತಹದು ಆಗಿರುತ್ತದೆ, ಪ್ರತಿಕ್ಷಣ ನೀವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಚಿಕ್ಕ ನಿರ್ಧಾರಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯದಾದ ಇದು ಗಣನೆಗೆ ಬರುವಂತಿರುತ್ತದೆ. ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ನಿಜವಾದ ಕಾರ್ಯ ಯಾವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬಹುದು, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸುವುದರ ಮೂಲಕವಾಗಲಿ, ಇಲ್ಲವೆ ಈ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ತೀರ್ಮಾನ ನೀಡುವ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಮೂಲಕವಾಗಲಿ ಅದನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು. ಅದನ್ನು ಅಂತರಿಕ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅದು ಸಾಮರಸ್ಯವಿರುವ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ - ಪ್ರಗತಿಪರ ಸಾಮರಸ್ಯ - ಅಂತಹ ವಿಶಿಷ್ಟ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದುದೆಲ್ಲವೂ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರ್ಶಪ್ರಾಯವಾದದ್ದೆಂದರೆ ಕಾರ್ಯ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತ-ವಾಗಿರಬೇಕು, ಬಾಹ್ಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಪ್ರೇರಿತವಾಗುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ಬೇರೆ ಏನೋ ಒಂದರಿಂದ ಆದೇಶ ದೊರಕಿಸಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಅದು ಆದರ್ಶ - ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ಅಭಿಪ್ರೇ ಪಡಬೇಕು, ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಅವನು ಕೆಲ ಕಾಲದ ನಂತರ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮನುಷ್ಯ ವ್ಯಾಯಾಮ ನೀಡುವ ಕ್ರಮಬದ್ಧ ನಡವಳಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಬೇಡವೋ, ಶಾಲೆಯ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೋ ಬೇಡವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ನಿಜವಾದ ಮನೋಭಾವವನ್ನು, ನಿಜವಾದ ಅಭಿಪ್ರೇಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ್ದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ನಿಜವಾದ ಯಾವ ಮಹತ್ವವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಇರುವ ಮಹತ್ವ ಸಾಪೇಕ್ಷವಾದದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಮಹತ್ವದ್ದಾದ ಕೇವಲ ಒಂದು ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರೇಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಜೀವಂತ ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

*

ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಕೈಕೊಂಡದ್ದು ಯಾವಾಗಲೂ ಸರಿಯಾದ ಕಾರ್ಯವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

*

ನಿಮ್ಮತ್ತ ಬಂದುದೆಲ್ಲವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದು ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯದರತ್ತ ತಿರುವು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ.

(CWM, 7/32, 3/154-55, 9/316, 16/177,
6/340-41, 9/97-98, 30-31, 15/266-67)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಏಕಾಗ್ರತೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಏಕಾಗ್ರತೆಯೆಂದರೇನು?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಚಿದುರಿಕೊಂಡು ಹೋದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಎಳೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದು ಬಿಂದುವಿನತ್ತ, ಒಂದು ವಿಚಾರದತ್ತ ಮರಳಿ ತರುವುದಾಗಿದೆ. ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಯ-ಗೊಡುವುದನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಂಡವರು ತಾವು ಕೈಕೊಂಡ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ, ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಬಗೆಯ ಏಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು, ಸ್ನಾಯುಗಳನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಬಹುದು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ಭಿನ್ನ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು, ತರಬೇತಿಯ ಭಿನ್ನ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬಹುದು, ಕರುಣಾಜನಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ದುರ್ಬಲ ವ್ಯಕ್ತಿ ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತ ಬೇರೆ ಯಾರಾದರೂ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಬಲವುಳ್ಳವನಾಗಬಹುದೆಂಬುದು ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನ ಸಂಕಲ್ಪ ಮೇಣಬತ್ತಿಯ ದೀಪ ಅಲುಗಾಡುತ್ತಿರುವ ರೀತಿಯದಾಗಿರಬಾರದು.

ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು, ಏಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಕೃಷಿಮಾಡಬೇಕು, ಅದು ವಿಧಾನದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಆಚರಿಸಬೇಕಾದುದಿದೆ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಂಕಲ್ಪಮಾಡಿದರೆ ನೀವದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೀರಿ.

ಆದರೆ “ಅದರಿಂದೇನು ಪ್ರಯೋಜನ?” ಎಂಬ ಯೋಚನೆ ಬರಬಾರದು, ಒಂದು ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸಬಾರದು. ಮನುಷ್ಯ ಒಂದು ಬಗೆಯ

ಚಾರಿತ್ರ್ಯದಿಂದ ಜನಿಸಿರುತ್ತಾನೆ, ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಏನೂ ಮಾಡಲಾಗದು ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಹೆಡ್ಡತನದ್ದು.

*

ಹೃದಯ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಏಕಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸಿರಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿರಿ, ನಿಮ್ಮಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಆಳದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ದೂರ ಸಾಗಿ ಹೋಗಿರಿ. ಹೊರಗೆ ಹರಡಿಕೊಂಡಿರುವ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಎಲ್ಲ ಎಳೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿರಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಹಾಕಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮುಳುಗು ಹಾಕಿರಿ, ಕೆಳಗಿಳಿದು ಹೋಗಿರಿ.

ಹೃದಯದ ಆಳದಲ್ಲಿ ಜ್ವಾಲೆಯೊಂದು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿದೆ, ಅದು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ದೈವಿಕತೆ, ನಿಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಸತ್ತೆ, ಅದರ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿರಿ ಹಾಗೂ ಅದರ ಆದೇಶವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿರಿ.

ಏಕಾಗ್ರತೆಗಾಗಿ ಇನ್ನಿತರ ಕೇಂದ್ರಗಳಿವೆ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಂದು ಶಿರದ ಮೇಲಿದೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಹುಬ್ಬುಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ಅದರದೇ ಫಲಕಾರಿತ್ವವಿದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಪರಿಣಾಮ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸತ್ತೆ ಹೃದಯದಲ್ಲಿದೆ ಮತ್ತು ಹೃದಯದಿಂದ ಎಲ್ಲ ಕೇಂದ್ರ ಚಲನೆಗಳು ಮುಂದುವರಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತವೆ - ಪರಿವರ್ತನೆ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಿಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇವುಗಳಿಗಾಗಿ ಚೈತನ್ಯ ಮತ್ತು ಉತ್ಸಾಹ ಇವು ಆ ಕೇಂದ್ರ ಚಲನೆಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ.

*

ಸಮಸ್ಯೆಯೊಂದನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು, ಪಾಠವೊಂದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಬಹಳಷ್ಟು ಏಕಾಗ್ರತೆ ಮತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಯಗೊಡುವಿಕೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು ಅದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ - ಅದು ಬೌದ್ಧಿಕವಾದ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಮತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಯಗೊಡುವಿಕೆ-ಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಕೇವಲ ಬೌದ್ಧಿಕವಾದ ವಿಷಯವಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಸತ್ತೆಯ ಎಲ್ಲ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ದೈಹಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೂ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನರಗಳ ಮೇಲಿನ ನಿಯಂತ್ರಣ ಹೇಗಿರಬೇಕೆಂದರೆ ಅದು ನೀವು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದರ ಮೇಲೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಏಕಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುವಂತಹದಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಏಕಾಗ್ರತೆಯ ಗಾಢತೆಯಿಂದಾಗಿಯೇ

ಬಾಹ್ಯ ಸ್ಪರ್ಶಗಳಿಗೆ ಕೂಡಲೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನ್ನು ದೊರಕಿಸುತ್ತೀರಿ. ಈ ಏಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿಮಗೆ ಚೈತನ್ಯಗಳ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ಣ ನಿಯಂತ್ರಣ ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

*

ಸರಿಯಾಗಿ ಏಕತ್ರವಾದ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶಕ್ತಿಯಾಗಬಲ್ಲದು. ಒಂದು ಹಳೆಯ ಹೇಳಿಕೆಯಿದೆ: “ನಿಷ್ಕಪಟರಾದ ಹನ್ನೆರಡು ಜನ ತಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಹಾಗೂ ಅಭಿಪ್ರೇಯವನ್ನು ಏಕತ್ರಗೊಳಿಸಿ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಕರೆ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಭಗವಂತ ಪ್ರಕಟವಾಗಲೇ ಬೇಕಾಗುವುದು.” ಆದರೆ ಸಂಕಲ್ಪ ಏಕಮುಖವಾದದ್ದು ಮತ್ತು ಅಭಿಪ್ರೇಯ ನಿಷ್ಕಪಟವಾದದ್ದು ಆಗಿರಬೇಕು. ಅಂತಹ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವವರು ಜಡತೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ತಪ್ಪು ಗ್ರಹಿಕೆಯಿಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಅಥವಾ ವಿಕೃತ ಆಸೆಯಲ್ಲಿ ಏಕತ್ರಗೊಂಡಿರಬಹುದು, ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಭಾರೀ ಕೇಡನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವಂತಹದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

*

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಧ್ಯಾನ ಮತ್ತು ಏಕಾಗ್ರತೆ ಇವುಗಳ ನಡುವಿರುವ ಭಿನ್ನತೆ ಏನು?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಧ್ಯಾನ ಕೇವಲ ಮನಸ್ಸಿನ ಚಟುವಟಿಕೆ, ಅದು ಮಾನಸಿಕ ಸತ್ತೆಗೆ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಮನುಷ್ಯ ಏಕಾಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಅದು ಕೇವಲ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಕೈಕೊಂಡ ಏಕಾಗ್ರತೆ, ಮನುಷ್ಯ ನಿಶ್ಚಲನೀರವತೆಯನ್ನು ದೊರಕಿಸಬಹುದು, ಆದರೆ ಅದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಾದ ನಿಶ್ಚಲನೀರವತೆ, ಸತ್ತೆಯ ಇತರ ಭಾಗಗಳನ್ನು ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ, ಕ್ರಿಯಾರಹಿತವಾಗಿ ಇರಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಅಡೆತಡೆ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ದಿನದ ಇಪ್ಪತ್ತು ಗಂಟೆಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಕಳೆಯಬಹುದು ಮತ್ತು ಉಳಿದ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀವು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ, ಏಕೆಂದರೆ ಕೇವಲ ಮನಸ್ಸು ಮಗ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ - ಸತ್ತೆಯ ಇತರ ಭಾಗಗಳಾದ ಪ್ರಾಣಿಕ ಹಾಗೂ ಭೌತಿಕಗಳು ಕ್ಷೋಭೆಗೊಳಪಡಿಸದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒತ್ತಡದಡಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಇತರ ಭಾಗಗಳಿಗಾಗಿ ನೇರವಾಗಿ ಈ ಕ್ರಿಯೆಯು ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಲಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಧ್ಯಾನ ನೇರವಾಗಿ ಮಾಡದ ಪರಿಣಾಮವಿರುವುದರ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ, ಆದರೆ ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ, ಧ್ಯಾನ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅಸಾಧಾರಣ ಕ್ಷಮತೆಯುಳ್ಳ ಜನರನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಇರದೇ

ಇದ್ದಾಗ ಬಹಳ ಸಾಧಾರಣ ಜನರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ದುಷ್ಟ ಸ್ವಭಾವದವರೂ ಆಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಭಂಗವಾದಾಗ ಅವರು ಕೋಪಾವಿಷ್ಟರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಕೇವಲ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಪಡೆಯುವುದನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದರು, ತಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ಇತರ ಭಾಗಗಳ ಮೇಲಲ್ಲ.

ಏಕಾಗ್ರತೆ ಹೆಚ್ಚು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾದ ಸ್ಥಿತಿ. ನೀವು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ, ಇಲ್ಲವೆ ಪ್ರಾಣಿಕವಾಗಿ, ಚೈತನ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ, ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಕೈಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಮತ್ತು ಸಮಗ್ರವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಕೈಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಒಂದು ಬಿಂದುವಿನ ಮೇಲೆ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಲ್ಲವೆ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿರುವುದು ಧ್ಯಾನಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಠಿಣವಾದದ್ದು. ನಿಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ಇಲ್ಲವೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗಿರಿಸಬಹುದು ಇಲ್ಲವೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಇಡಿಯಾದುದನ್ನು ಇಲ್ಲವೆ ಅದರ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೂಡಿಸಿಡಬಹುದು, ಎಂದರೆ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಭಾಗಶಃವಾದದ್ದು, ಇಡಿಯಾದದ್ದು ಇಲ್ಲವೆ ಸಮಗ್ರವಾದದ್ದು ಆಗಿರಬಹುದು, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಏಕಾಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮತೆಯಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಧ್ಯಾನ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸುಲಭವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಏಕಾಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿರದೆ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಬಹುದು. ಹಲವಾರು ಜನರು ತಮ್ಮ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಗಳ ಒಂದು ಸರಣಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ - ಅದು ಧ್ಯಾನ, ಏಕಾಗ್ರತೆಯಲ್ಲ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಾವು ಒಂದು ಬಿಂದುವಿನತ್ತ ಸ್ಥಿರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತೇವೆ, ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಉಳಿದದ್ದೆಲ್ಲ ಮರೆತು ಹೋಗಿರುತ್ತದೆ, ಆಗ ಸದ್ದುಗದ್ದಲವಾದರೆ ತೊಂದರೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಎಂತಹ ಸ್ಥಿತಿ?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಏಕಾಗ್ರತೆ! ಅದು ನಿಖರವಾಗಿ ಏಕಾಗ್ರತೆಯ ತತ್ವವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ನೀನು ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತವಾಗಿ ಮಾಡಬಲ್ಲೆಯಾ?

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಹೌದು, ಬಹಳಷ್ಟು ಸಲ.

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ನಿಜವಾಗಿಯೂ, ಅದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಹೌದು ಮಧುರ ಮಾತೆಯವರೆ, ಆದರೆ ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನಾನು ಯೋಚನೆಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ಮರಳಿ ದೊರಕಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ನಿನ್ನನ್ನು ಒಮ್ಮೆಗೆ ಅದರಿಂದ ಹೊರಗೆಳೆದರೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆಯೆ?

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಹೌದು.

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಅದು ಏಕೆಂದರೆ ನಿನ್ನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿರುತ್ತೀ, ಬಹುಶಃ ಅವೆರಡರ ನಡುವೆ ಕೊಂಡಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸೇತುವೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಒಮ್ಮೆಗೆ ಒಂದು ಬದಿಗೆ ಇಲ್ಲವೆ ಇನ್ನೊಂದು ಬದಿಗೆ ಜಿಗಿತ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಜಿಗಿತ ಮಾಡುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಏನಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಮನುಷ್ಯ ತನಗಾಗಿದ್ದ ಅನುಭವವನ್ನು ಹಿಂದೆ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೈಕೊಂಡರೆ, ಎಂದರೆ ಪ್ರತಿದಿನ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸಮಯವೊಂದನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸಬೇಕು, ಆ ಭಿನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಹಾಗೂ ಬಾಹ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ನಡುವೆ ಸಂಪರ್ಕ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹತ್ತು-ಹದಿನೈದು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ಸರಿ, ಕೆಲ ಸಮಯದ ನಂತರ ಮನುಷ್ಯ ಆ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತು ಅನುಭವವನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಅದು ಬಹಳ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸುವ ನಿಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಪೂರ್ತಿರೂಪ ಪಡೆದಾಗ ನೀವು ಪರಿಹರಿಸಲಾಗದ ಯಾವ ಸಮಸ್ಯೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. - ನಾನು ಅಂಕ ಗಣಿತದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ (ನಗು). ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು, ಪರಿಹರಿಸಬೇಕಾದ ಮನಶ್ಚಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಏಕಾಗ್ರತೆಯ ಈ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿರೋಧಿಸುವ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಮನುಷ್ಯ ಕಾರ್ಯನಿರತನಾದಾಗ ಮತ್ತು ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದಾಗ, ಅದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಸಮಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಸಮಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ನಾವು ಅವಸರದಲ್ಲಿರುತ್ತೇವೆ. ಮನುಷ್ಯ ಅವಸರದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅವನು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಗೆ ಕಾರ್ಯಕೈಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲನು?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಇದು ಬಹಳ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರ ವಿಷಯ. ಮತ್ತು ನಾನು ಒಂದು ದಿನ ಇದನ್ನು ಕುರಿತು ವಿವರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜನರು ಅವಸರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಇಲ್ಲವೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೆಟ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಸರಿ, ಮೂರನೆಯ ರೀತಿಯೊಂದಿದೆ: ಅದು ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಚಿತ್ತೈಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಗಾಢವಾಗಿರಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ನೀವು ಅದನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಕಾರ್ಯವೊಂದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧದಷ್ಟನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲಿರಿ. ಅತಿ ಸಮಾನ್ಯ ಉದಾಹರಣೆಯೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ನೀವು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಮಡಿಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ತೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಮಯ ಬೇರೆ, ಬೇರೆ ಜನರಿಗೆ ಬೇರೆ, ಬೇರೆಯಾಗಿರುತ್ತದಲ್ಲವೆ? ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಸರ ಮಾಡದೆ, ಕಾಲ ವ್ಯರ್ಥಮಾಡದೆ ಅರ್ಧ ತಾಸು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಯೋಣ. ನೀವು ಅವಸರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಎರಡು ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ: ನೀವು ಸರಿಯಾಗಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲವೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರಿವೆ ತೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧಾನವಿದೆ - ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡ ಕಾರ್ಯದ ಮೇಲಷ್ಟೇ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುವುದು, ಬೇರೆ ಯಾವುದರ ಮೇಲೂ ಅಲ್ಲ. ಚಲನೆಯನ್ನು ತೀವ್ರಗೊಳಿಸುವುದಲ್ಲ, ನಿಖರವಾದ ಚಲನೆಯನ್ನು ನಿಖರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು (ನನಗೆ ಅದರ ಅನುಭವವಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ) ನೀವು ಅರ್ಧ ತಾಸಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಹದಿನೈದು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಲ್ಲಿರಿ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಅಷ್ಟೇ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಲ್ಲಿರಿ, ಕೆಲವೊಂದು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಲ್ಲಿರಿ. ನೀವು ಯಾವುದನ್ನೂ ಮರೆತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಯಾವುದನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಕೇವಲ ಚಿತ್ತೈಕಾಗ್ರತೆಯ ಗಾಢತೆಯಿಂದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಲ್ಲಿರಿ.

ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಕಾಲಾವಕಾಶ ಬೇಕು ಎನ್ನುವವರಿಗೆಲ್ಲ ಈಗ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಅತ್ಯುತ್ತಮ

ಉತ್ತರ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ನೀವು ಮಾಡುವುದೆಲ್ಲದಕ್ಕೂ - ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಆಟ, ಕೆಲಸ ಇತ್ಯಾದಿ - ಒಂದೇ ಪರಿಹಾರವಿದೆ: ಅದು ಚಿತ್ತೈಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ನೀವು ಈ ಚಿತ್ತೈಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಆಯಾಸದ ಭಾವನೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅದು ಮಾನಸಿಕ ಉದ್ದೇಗ(tension) ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನೀವು ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಾಗ ಅಂತಹ ಉದ್ದೇಗ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಬರುತ್ತದೆ, ಆಗ ನಿಮಗೆ ದಣಿವು ತರಿಸುವುದು ಯಾವುದೆಂದರೆ ಈ ರೀತಿ ಚಿತ್ತೈಕಾಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಇರದೆ ಇರುವುದು, ಮನಸ್ಸು ಚಿದರಿ ಹೋಗಿರುವುದು, ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ವಿಷಯಗಳು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮುಕ್ತಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಮತ್ತು ನೀವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರ ಮೇಲೆ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಚಿತ್ತೈಕಾಗ್ರತೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಹೆಚ್ಚು ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವನು. ಮತ್ತು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಕೈಕೊಂಡ ಕಾರ್ಯದ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಪ್ರಗತಿಯ ಸಾಧನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಲ್ಲರಿ, ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಅನಾಸಕ್ತರಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅಸ್ಪಷ್ಟ ವಿಚಾರ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಅಪಾಯವಿದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅನಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಉದಾಸೀನತೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಮನುಷ್ಯ ಬೇಗನೆ ಗೊಂದಲಕ್ಕೀಡಾಗುತ್ತಾನೆ

(CWM, 4/137-38)

ಸಂಕಲ್ಪ, ಚಿತ್ತೈಕಾಗ್ರತೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಅದು ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ಪದ್ಧತಿ ಹಾಗೂ ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದರ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ನೀವು ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಮಗದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು.

ನೀವು ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಏಕಾಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿರಲು ಶಕ್ತರಾದರೆ ನಿಮಗೆ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಕಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೇವಲ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಲ್ಲರಿ. ನೀವು ಸಮಯದ ಲಾಭ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದರೆ ಏಕಾಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಲಕ್ಷ್ಯಗೊಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಮನುಷ್ಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ತೀವ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಬಲ್ಲ. ಅರ್ಧ ತಾಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೀವು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ - ಅರ್ಧ ತಾಸಿನ

ಕಾಲ ಬರೆಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕುರಿತು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ - ನೀವು ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಅತ್ತಿತ್ತ ತೇಲಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ನೀವು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ನೀವೀಗಾಗಲೇ ಕೈಕೊಂಡ ಕಾರ್ಯ ಕುರಿತು, ನೀವು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವ ಕಾರ್ಯ ಕುರಿತು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಇತರ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದೆಲ್ಲ ನೀವು ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಿರುವ ವೇಳೆಯ ಮೂರುಪಟ್ಟು ವೇಳೆಯನ್ನು ನೀವು ಕಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನೀವು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ನೀವು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದರ ಮೇಲೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹೇಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯಗೊಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಆ ಲಕ್ಷ್ಯಗೊಡುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಗಾಢತೆ ಇರಬೇಕು, ಆಗ ನಿಮಗೆ ಅದನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ತಾಸು ಬೇಕಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಆ ಗಾಢತೆಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಬಲ್ಲರಿ.

(CWM, 5/124)

*

ನೀವೇನನ್ನೇ ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸಲಿ, ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಏಕಾಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿರಿಸುವ ಕ್ಷಮತೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದದ್ದು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾಗಿರುವಂತಹದು. ಲಕ್ಷ್ಯಗೊಡುವಿಕೆಯ ಹಾಗೂ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಎಳೆಗಳನ್ನು ಒಂದು ಬಿಂದುವಿನ ಮೇಲೆ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಲು ಶಕ್ತರಾದರೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು (ಈ ಏಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು) ಪಟ್ಟುಹಿಡಿಯುವುದರ ಮೂಲಕ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಶಕ್ತರಾದರೆ, ಅದನ್ನು ಯಾವುದೂ ಪ್ರತಿರೋಧಿಸಲಾರದು - ಅದು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಭೌತಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಂತಹ ವಿಷಯದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಅತ್ಯುಚ್ಚ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯವರೆಗೆ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯವಾಗಿರಬಹುದು.

ಆದರೆ ಈ ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆಯನ್ನು ಸತತ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೊಳಗಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಿದರೆ, ನೀವು ಯಾವಾಗಲೂ ಅದೇ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಏಕಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸಬೇಕೆಂದಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ, ಏಕಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸುವುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಅದು ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ, ಕ್ರೀಡೆಗಳಿಗಾಗಿ, ಎಲ್ಲ ಭೌತಿಕ ಹಾಗೂ ಮಾನಸಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಮತ್ತು ಮಾನವನೊಬ್ಬನ ಮೌಲ್ಯ ಅವನು ಲಕ್ಷ್ಯಗೊಡುವ ಕ್ಷಮತೆಯ ಪರಿಮಾಣದ ಮೇಲಿರುತ್ತದೆ.

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಅದು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ. ಏಕಾಗ್ರತೆಯ ಒಳನುಗ್ಗುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿರೋಧಿಸುವ ಯಾವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಡಚಣೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಚೈತ್ರಸತ್ತೆಯ ಶೋಧ, ಆಂತರಿಕ ದೇವನೊಂದಿಗೆ ಏಕತೆ, ಉಚ್ಚತರ ವಲಯಗಳಿಗೆ ತೆರೆದಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಗಾಢ ಹಾಗೂ ಏಕಾಗ್ರತೆಯ ಹಟಮಾರಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಮೂಲಕ ದೊರಕಿಸಬಹುದು - ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಮಾನವ ಇಲ್ಲವೆ ಅತಿಮಾನವ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ಏಕಾಗ್ರತೆ ಬೀಗದ ಕೈಯಾಗಿರದೆ ಇರುವ ಯಾವ ವಿಷಯವೂ ಇಲ್ಲ.

ನೀವು ಆ ಕಾರ್ಯ ವಿಧಾನದಿಂದ ಅತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕ್ರೀಡಾಪಟು, ಅತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ಕಲಾವಿದ, ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಇಲ್ಲವೆ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ, ಅತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಾಧು ಹೀಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಆಗಬಲ್ಲರಿ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಅದರ ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಾರಂಭವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾನೆ - ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಜನರು ಅದನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.

(CWM, 9/360-61)

*

ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಲ್ಲಿರುವ ದ್ವಾರವನ್ನು ತೆರೆದಿರಿಸಲು ನಾನು ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುತ್ತೇನೆ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಏಕಾಗ್ರತೆಯ ಅತಿ ಚಿಕ್ಕ ಚಲನೆ ಯಾದಾಗಲೂ ಕೂಡ ಆ ದ್ವಾರದೆದುರು ಬಹಳ ಅವಧಿಗಳ ಕಾಲ ಕಾದುಕೊಂಡು ಇರಬೇಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ದ್ವಾರಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬೀಗದ ಕೈಯಿಲ್ಲ, ನೀವು ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ತೆರೆಯಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ದ್ವಾರವನ್ನು ತೆರೆದಿರಿಸಲಾಗಿದೆ, ನೀವು ಕೇವಲ ಆ ದಿಸೆಯತ್ತ ನೋಡಬೇಕು. ನೀವು ಅದಕ್ಕೆ ಬೆನ್ನು ತಿರುಗಿಸಬಾರದು.

(CWM, 13/82)

*

ಏಕಾಗ್ರತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮನುಷ್ಯ ಏನನ್ನೂ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರ.

(CWM, 12/135)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಸಂಕಲ್ಪದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ

ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದುದನ್ನು ದೊರಕಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ತನಗೆ ಇನ್ನೂ ತಿಳಿದಿರದೆ ಇದ್ದುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ತಾನಿನ್ನೂ ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತನಾಗಿರದೆ ಇರುವುದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನಲ್ಲಿ ಏಕಪ್ರಕಾರದ ಸಂಕಲ್ಪವಿರಬೇಕು.

ವೈಯಕ್ತಿಕ ಆಸೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದಾಗ ಬರುವ ಪ್ರಕಾಶ ಹಾಗೂ ಶಾಂತಿ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಸತತ ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದುತ್ತಿರಬೇಕು.

ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ದೃಢವಾದ ಸಂಕಲ್ಪವಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ನಿರ್ದೇಶನ ನೀಡಬೇಕು, ಅವನಲ್ಲಿ ಸಂಕಲ್ಪವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಅವನು ಮೊದಲು ತನಗಾಗಿ ಅದನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅದು ಕಠಿಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

*

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರವಾದ ಯೋಚನೆಗಳಿದ್ದಾಗಲೂ ಕೂಡ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಉದಾರವಾದ ಭಾವನೆಗಳ ಮೂಲಕ, ಹೆಚ್ಚು ನಿಖರವಾದ ಸಂವೇದನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸತತ ಸಂಕಲ್ಪವಿರದಿದ್ದರೆ ಅವು ನಾವು ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲಾರವು.

*

ಪ್ರಶ್ನೆ : ನನ್ನ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವ ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ಹೆಡ್ಡತನದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಮಾತ್ರ ಅದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬಲ್ಲರಿ. ಅದಕ್ಕಾಗಿರುವ ನಿಬಂಧನೆಗಳೇನು?

ಶ್ರೀಮಾತೆ :

1. ಬದಲಾಗಬಲ್ಲನೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿನಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿರಬೇಕು.

2. ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವ ನೀಡುವ ನೆಪಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸದೆ ಬದಲಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಬೇಕು.
3. ಪತನಗೊಂಡ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಲವೂ ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟುಹಿಡಿದಿರಬೇಕು.
4. ನೀನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಸಹಾಯದಲ್ಲಿ ಅಲುಗಾಡದ ನಂಬಿಕೆ ಹೊಂದಿರಬೇಕು.

(CWM, 14/158-59)

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಮಧುರ ಮಾತೆಯವರೆ, ನಮ್ಮ ನಿರ್ಧಾರ ಬಹಳ ದೃಢವಾಗುವಂತೆ ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಬಹಳ ದೃಢವಾಗಲಿ ಎಂದು ಬಯಸುವುದರ ಮೂಲಕ! (ನಗು) ಇಲ್ಲ, ಇದು ತಮಾಷೆಯ ವಿಷಯದ ಹಾಗೆ ತೋರಿಬರಬಹುದು, ಆದರೆ ಅದು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸತ್ಯವಾದದ್ದು, ಮನುಷ್ಯ ಅದನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ಅಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯದ ಕೊರತೆಯಿರುತ್ತದೆ. ನೀವು ನಿಷ್ಕಪಟರಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಅದು ಈ ರೀತಿಯದಾಗಿರಲಿ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿರುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ನಂತರ ಕೆಳಗಡೆ ಏನೋ ಒಂದಿದ್ದು ಅದು ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಹಿಂದು ಮುಂದು ನೋಡುವ ಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಕಾದುಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ, ಆ ಕ್ಷಣ ಬಂದಾಗ ಅದು ರಭಸದಿಂದ ಮುನ್ನುಗ್ಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ನೀವು ನಿಷ್ಕಪಟರಾಗಿದ್ದರೆ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿರುವ ಆ ಭಾಗದ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿತ ಸಾಧಿಸಿರಿ. ಅದು ತನ್ನನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಅನಿಶ್ಚಿತತೆಯ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಬರುವುದಿದೆ ಎಂದು ಅದಕ್ಕೆ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ, ಆಗ ಅದು ರಭಸದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ನೀವು ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದುಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಮಾಡಲು ತೊಡಗಿಸುತ್ತದೆ.

ನಿಮಗೆ ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳದಂತೆ ತಡೆಯಲಾರದು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಮನುಷ್ಯ ಸಂಕಲ್ಪ ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಅವನು ವಿಭಜನೆ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ನಿಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ವಿಭಜನೆಗೊಂಡಿರದೆ ಇದ್ದರೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ, ಯಾರೂ ನೀವು ಅದನ್ನು ಬದಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತರಾಗಲಾರರು.

ಮನುಷ್ಯ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಕಲ್ಪ ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡುವುದು ಇಷ್ಟವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವು ದುರ್ಬಲ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು: “ಸರಿ ಅದು ಹೀಗಿದೆ .. ಅದು

ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದು, ಇದು ರೀತಿಯದಾಗಿದ್ದರೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು” ಆದರೆ ಇದು ಸಂಕಲ್ಪಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಯಾವಾಗಲೂ ಹಿಂದೆ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿರುವ, ಮಿದುಳಿನ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಏನೋ ಒಂದು ಅವಲೋಕನ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತದೆ: “ಓಹ್ ಅದು ನನಗೇಕೆ ಬೇಕು? ಮನುಷ್ಯ ಹಾಗೆಯೇ ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದದ್ದನ್ನು ಬಯಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು.” ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಲ್ಲ, ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾದುಕೊಂಡಿರು .. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯ ವಿರುದ್ಧವಾದುದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಸಾವಿರಾರು ನೆಪಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅಹಾ! ಅತಿ ಚಿಕ್ಕ ಹೊಯ್ಯಾಡುವಿಕೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ. ... ಆ ವಿಷಯ ಮೇಲೆರಗಿ ಬಿದ್ದು ಬಿಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದಲ್ಲಿದ್ದು.

ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದರೆ, ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ನಿಜವಾಗಿ ಇದೇ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ನಿಜವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಬಯಸಿದರೆ, ಮತ್ತು ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಏಕಾಗ್ರಗೊಂಡು ಅವನು ಅವನೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲವೆ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ನಿರ್ಬಂಧದಿಂದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ಯಾವುದೂ ತಡೆಯಲಾರದು. ಆ ಕಾರ್ಯ ಏನಿತ್ತು ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ಅದು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ.

ಮನುಷ್ಯ ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಹೌದು ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಹೀಗೆ (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ). ಮನುಷ್ಯ ಬಯಸುತ್ತಾನೆ: “ಹೌದು, ಅದು ಆ ರೀತಿಯದಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯದು, ಅಂದವಾಗಿರುವಂತಹದು, ಸೊಬಗುಳ್ಳದ್ದು ಆಗುವುದು.” ಆದರೆ ಹ್ಲೇ ಹ್ಲೇ, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ದುರ್ಬಲ ಜೀವಿ, ಅಲ್ಲವೆ? ಮತ್ತು ನಂತರ ಮನುಷ್ಯ ಆರೋಪವನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾವುದರ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸುತ್ತಾನೆ: “ಅದು ಬಾಹ್ಯದಿಂದ ಬರುವ ಪ್ರಭಾವ, ಅದು ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಂದಾದದ್ದು.”

ಉಸಿರೊಂದು ಹಾದು ಹೋಗಿರುತ್ತದೆ, ನಿಮಗೆ ಅದು ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಏನೋ ಒಂದು, ಅಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ... “ಓಹ್ ನಾನು ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ” ನೀವು ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಹಾಗೆ ಆಗುವುದನ್ನು ನೀವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಸಂಕಲ್ಪ ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಹಳ

ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯ. ನಿಜವಾಗಿ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸಬೇಕು. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸತ್ತೆಯಾಗಲು ಮೊದಲು ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳ ಎಳೆತಕ್ಕೊಳಗಾದರೆ, ಅವನು ತನ್ನ ಜೀವನದ ನಾಲ್ಕರಲ್ಲಿಯ ಮೂರು ಭಾಗದಷ್ಟು ಕಾಲವನ್ನು ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯುಳ್ಳವನಾಗದೆ, ತಾನು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ ಕಳೆದರೆ, ಅವನು ನಿಜವಾದ ಸತ್ತೆಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆಯೇ? ಅವನು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಪ್ರಭಾವಗಳ, ಚಲನೆಗಳ, ಶಕ್ತಿಗಳ, ಕ್ರಿಯೆಗಳ, ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳ ಒಂದು ಮೊತ್ತವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಆದರೆ ಅವನು ಸತ್ತೆಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಹೊಂದಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ಅವನು ಒಂದು ಸತ್ತೆಯಾಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಒಂದುಗೂಡಿದರೆ ಇದ್ದರೆ ಅವನು ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಹೊಂದಿರಲಾರ.

(CWM, 6/346-48)

*

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರೇ, ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವುದು ಹೇಗೆ?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಸ್ನಾಯುಗಳನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವ ಹಾಗೆ, ವಿಧಿಪೂರ್ವಕ ಆಚರಣೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಬಹುದು. ನೀವು ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ವಿಷಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ, ಅದು ಸತ್ತೆಗೆ ಬಹಳ ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುವ ವಿಷಯವಾಗಿರಬೇಕಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಚಿಕ್ಕ ವಿವರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಂತಹದು. ಮತ್ತು ಆಗ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಅದು ನೀವು ರೂಢಿಗತವಾಗಿ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಂತಹದಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ಕ್ರಮಬದ್ಧತೆಯಿಂದ ಒತ್ತಾಯ ತರುತ್ತೀರಿ, ತಿಳಿಯಿತೆ, ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವುದು ಇಲ್ಲವೆ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು - ನೀವು ಅದಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ನೀಡುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ನೀವು ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಒತ್ತಾಯ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ಅದು ಭಾರವೊಂದನ್ನು ಎತ್ತುವುದಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯದಾಗಿದೆ. ನೀವು ಅದೇ ಬಗೆಯ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಆದರೆ ಅದು ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಂತರಿಕ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಚಿಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡ ನಂತರ - ಸಾಪೇಕ್ಷವಾಗಿ ಸುಲಭವಾದಂತಹವು - ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ಸು ಕಂಡುಕೊಂಡ ನಂತರ, ನೀವು ಶ್ರೇಷ್ಠತರ ಶಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಏಕೆ ಪಡೆಯಬಹುದು ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಸಂಕೀರ್ಣವಾದ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು

ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬಹುದು. ಮತ್ತು ಕ್ರಮೇಣ ಇದನ್ನು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಹೋದರೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಬಲವುಳ್ಳ ಸಂಕಲ್ಪ ನಿಮ್ಮದಾಗುವುದು.

(CWM, 391)

*

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರೇ, ಸಂಕಲ್ಪ ಹೊಂದಿರುವುದು, ಆಸೆ ಹೊಂದಿರುವುದು ಇವುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಭೇದವೇನು?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಅವು ಒಂದೇ ರೀತಿಯವಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕಾರ್ಯವೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯದು, ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಕಂಡುಕೊಂಡಾಗ - ನಿಮ್ಮ ತರ್ಕದತ್ತ ಲಕ್ಷ್ಯಗೊಡಿರಿ, ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕೆಂದು ನಿಮ್ಮ ತರ್ಕ ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ - ನಿಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನೀವು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಾದದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೈಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪ ನಿರ್ವಹಣೆ ಶಕ್ತಿ, ಯಾವುದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿಮ್ಮ ತರ್ಕ ಇಲ್ಲವೆ ಉಚ್ಚತರ ಶಕ್ತಿ ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಅದರ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ, ಸೇವೆಗಾಗಿ ಆ ಸಂಕಲ್ಪವಿರಬೇಕು. ಅದು ಸುಸಂಘಟಿತವಾದ, ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಪಡಿಸಿದ ಏನೋ ಒಂದು, ಯೋಜನೆಯೊಂದರ ಪ್ರಕಾರ, ನಿಖರವಾಗಿ, ಪೂರ್ತಿ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಆಸೆ ಒಂದು ಪ್ರಚೋದನೆ, ಅದು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿತ ಸಾಧಿಸುತ್ತದೆ, ಅದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ಣ ಯೋಚನೆಯಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿತ ಸಾಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಏನೋ ಒಂದನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮುಂದೆ ತಳ್ಳುವ ಪ್ರಚೋದನೆ ಅದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಆಸೆಯ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಇರಿಸಬಹುದು, ಆದರೆ ಆಸೆ ಸಂಕಲ್ಪವಲ್ಲ. ಆಸೆ ಕೇವಲ ಪ್ರಚೋದನೆ. ಆಸೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡ, ಆದರೆ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಹೊಂದಿರದ ಜನರಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಆಸೆಗಳು ಅವರನ್ನು ತಿಂದು ಹಾಕುತ್ತವೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು, ಆದರೆ ಅವರನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೂ ಕರೆದೊಯ್ಯುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರಲ್ಲಿ ಸಂಕಲ್ಪವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರು, ಯಾವಾಗಲೂ, ತಮ್ಮ ಅಳವಿನಲ್ಲಿರುವ ಚಿಕ್ಕ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಆಸೆಗಳ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಇರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಆದರೆ ಸಂಕಲ್ಪ ಒಂದು ಶಕ್ತಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಘಟಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಯಾವುದೇ ಉದ್ದೇಶದ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಇರಿಸಬಹುದು. ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಸಂಕಲ್ಪವಿದ್ದಾಗ, ಅದು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವ ಏನೋ ಒಂದು. ಇದು ಸಂಕಲ್ಪ. ಆಸೆಯನ್ನು ಸಂಕಲ್ಪವೆಂದು ತಪ್ಪು ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಆಸೆ ಒಂದು ಪ್ರಚೋದನೆಯಾಗಿದ್ದು ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ನಿಮಗೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಆಸೆಗೆ ಇಷ್ಟವಾದದ್ದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ, ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಏನನ್ನಾದರೂ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಬಹುದು. ಮತ್ತು ಅದು ನಿಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆಸೆ ಹಿಂಸಾತ್ಮಕ, ಭಾವೋದ್ರೇಕದ, ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರದ ಏನೋ ಒಂದು. ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಅದನ್ನು ಪೋಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಲಾಗುತ್ತದೆ; ಅದರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪೋಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಸಂಘಟನೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಸೆಯೊಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಾಗ, ಅದು ಪ್ರಚೋದನೆಯಿಂದ ಎಂತಹದೇ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು, ಆದರೆ ಅದು ವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

(CWM, 6/410)

*

ಯಾವುದು ಆಳವಾದ ಸತ್ತೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲವೆ ಉಚ್ಚತರ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಬರುತ್ತದೆಯೋ, ಮತ್ತು ಯಾವುದು ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಅಂತಹದನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು 'ಸಂಕಲ್ಪ' ಶಬ್ದವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಾದಿರಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಸಂಕಲ್ಪ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದಾಗ, ಅದು ಪ್ರಯತ್ನ ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲದೆ ಆಳವಾದ ಮತ್ತು ನೇರವಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಬಾಹ್ಯ ಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನ ನಿಜವಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದು "ಸಂಕಲ್ಪವೊಂದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಮಾರ್ಗವೊಂದಿರುತ್ತದೆ" ಎಂಬ ಪ್ರಚಲಿತ ಹೇಳಿಕೆಗೆ ನಿಜವಾದ ವಿವರಣೆಯ ಹಾಗಿದೆ, ಅದನ್ನು ಅದರ ಸಾರದಲ್ಲಿ

ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದು ಸತ್ಯವೊಂದನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡುವುದೆಂದರೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ದೊರಕಿಸಿದ ಹಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು "ಸ್ವ-ಸಂತೋಷದ ಸಮ್ಮತಿಗಳು" ಎಂದರೆ ಆಸೆಗಳ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ನಿಜವಾದ ಸಂಕಲ್ಪ ಕುರಿತಾಗಿದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಈ ನಿಜವಾದ ಸಂಕಲ್ಪ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಸತ್ಯದ ನಿಜವಾದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತದೆ, ಅದು ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕೊಡುತ್ತದೆ - ಅದು ಅಜೇಯ (invincible) ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ "ಸ್ವ-ಸಂತೋಷದ ಸಮ್ಮತಿ"ಗಳು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯವಾಗುವಂತೆ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗುವಂತೆ, ಶಕ್ತವಾಗುವಂತೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿನ ಪ್ರಯತ್ನವಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. - ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರಯತ್ನದ ಮೂಲಕ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಯತ್ನದ ಮೂಲಕ ಅವನು ತನ್ನ "ಸ್ವ-ಸಂತೋಷದ ಸಮ್ಮತಿಗಳ"ನ್ನು ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ಹೇರುತ್ತಾನೆ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅವುಗಳ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ಶರಣಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. - ಆದರೆ ಅವು "ಸ್ವ-ಸಂತೋಷದ ಸಮ್ಮತಿಗಳು" ಆಗಿರದೆ ಇದ್ದಾಗ ನಿಜವಾದ ಸಂಕಲ್ಪ ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಪ್ರಯತ್ನದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಸರ್ವಸಮರ್ಥವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

(CWM, 8/360)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ

ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿ ರೂಪರಚನೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಭಗವಂತನ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಇರಿಸಿದಾಗ ಅದು ರೂಪರಚನೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಸೃಜನಾತ್ಮಕವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ನೈಜತೆಯಿಲ್ಲದ ರೂಪರಚನೆ ಎಂಬುದಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರತೀಕ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ತರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನೈಜತೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕಾದಂಬರಿಯ ಕಥಾವಸ್ತುವೆಲ್ಲವೂ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ತರದ ಮೇಲೆ ಭೌತಿಕದಿಂದ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ.

ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಆ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ತರದ ಮೇಲೆ ರೂಪರಚನೆ ಮಾಡುವ ಕ್ಷಮತೆಯುಳ್ಳ ಕಾದಂಬರಿಕಾರನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು

ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಬಹುಭಾಗ ನಮ್ಮ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿಯ ಉತ್ಪಾದನೆಗಳನ್ನು ಮೈವೆತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಅನಾರೋಗ್ಯಕರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಲೋಲರಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಭಯಗಳಿಗೆ ಒಂದು ರೂಪ ಕೊಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅಪಘಾತಗಳಾಗಬಹುದೇನೋ, ದುರ್ದೈವ ಒದಗಬಹುದೇನೋ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ನಿಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನೀವೇ ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ.

ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಶಾವಾದಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ನಿಮ್ಮ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮೊನಶ್ಯೂರ (Monsieur) ಕೂಯೆ (Coué) ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದ. ಜನರಿಗೆ ತಾವು ದುಃಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟು ನೂರಾರು ಜನರ ರೋಗಗಳನ್ನು ವಾಸಿಮಾಡಿದ. ತಲೆಗೂದಲನ್ನು ಕ್ರಮೇಣ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬಳ ಕತೆಯನ್ನು ಅವನು ಹೇಳಿದ. ಅವಳು ತನ್ನ ಕೂದಲು ಬೆಳೆಯತೊಡಗಿದೆ ಎಂದು ತನಗೆ ತಾನೇ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಅವಳ ಕೂದಲು ನಿಜವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂಸೂಚನೆ (autosuggestion)ಯ ಮೂಲಕ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಉದ್ದವಾಗಿರುವ ಕೂದಲನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಳು.

ಮಾನಸಿಕ ರೂಪರಚನೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಯೋಗಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸನ್ನು ದೈವೀ ಸಂಕಲ್ಪದ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದಾಗ ಅತಿಮಾನಸ ಸತ್ಯವು ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಅತ್ಯುಚ್ಚ ದೈವೀ ಪ್ರಕಾಶ ಇವುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಬರುವ ಪದರುಗಳ ಮೂಲಕ ಅವರೋಹಣ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಲುಪಿದಾಗ ಮೈವೆತ್ತಬಹುದಾದ ರೂಪಗಳನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸೃಜನಾತ್ಮಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಎಂದಿಗೂ ನಿರುತ್ಸಾಹಗೊಂಡವರಾಗಿ, ನಿರಾಶೆಗೊಳಗಾದವರಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿರಿ, ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಆಶಾದಾಯಕ ಮತ್ತು ಉಚ್ಚತರ ದೈವೀ ಸತ್ಯದ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ನಮ್ಯವಾದದ್ದು ಆಗಿರಲಿ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ದೈವೀ ಸತ್ಯ ಅದರ ಸೃಜನಾತ್ಮಕ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಶ್ಯವಾದ ರೂಪರಚನೆಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗುವುದು.

ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿ ಒಂದು ಚಾಕು ಇದ್ದ ಹಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಇಲ್ಲವೆ ದುಷ್ಟ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಪರಿವರ್ತನೆಗೆ ಒಳಗಾಗಲಿರುವಿರೆಂಬ

ವಿಚಾರ ಹಾಗೂ ಭಾವನೆಗಳ ಮೇಲೆ ನೀವು ಯಾವಾಗಲೂ ನೆಲೆಸಿದ್ದರೆ, ಆಗ ನೀವು ಯೋಗದ ವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಖಿನ್ನತೆಗೆ ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ, ನೀವು ಯೋಗ್ಯರಲ್ಲ, ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಕ್ಷಮತೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗೋಳಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಸತ್ತೆಗೆ ನೀವೇ ವಿಷಪ್ರಾಶನ ಮಾಡಿಸುತ್ತೀರಿ.

(CWM, 3/156-57)

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಕತೆಗಳಿಗೆ ಮೌಲ್ಯವಿದೆಯೆ?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಅದು ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿಯ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಮನುಷ್ಯನ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನೀನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದು ಸತ್ಯವಾದದ್ದು. ಅಸತ್ಯದ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸದಂತೆ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುವುದು ಮಾತ್ರ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿಯ ವಿಧಾನವೇನು, ಅದರ ಉಪಯೋಗವೇನು?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅವನು ತನ್ನದೇ ಆಂತರಿಕ ಹಾಗೂ ಬಾಹ್ಯ ಜೀವನವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಬಲ್ಲನು, ಆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಅವನಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬಲ್ಲನು. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಹಾಗೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ರೂಪುಕೊಡುವ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ರೀತಿ, ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅದೇ ಆಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡುವ ಕ್ಷಮತೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಅವನು ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಲಾರ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ನನಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಬರುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿ ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದ ರೀತಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮುಂದೆ ಸಾಗಿ ಹೋಗಿರುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನೀವೇನಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಅದು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ನಂತರ ನೀವು ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತೀರಿ, ಆಗ ಅದು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಲೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತೀರಿ. ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿ ನಿಮಗಾಗಿ ಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆಯುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೆರೆದಿರುತ್ತದೆ. ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಜನರನ್ನು ಮುಂದೆ ಸಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾದದ್ದು, ಅವರು ತಮ್ಮ ಮೂಗಿನ ಮುಂದೆ ಇದ್ದುದನ್ನಷ್ಟೇ ನೋಡುತ್ತಾರೆ, ಕ್ಷಣದಿಂದ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ತಾವಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಭಾವನೆ

ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿ ಹೋಗಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಸದ್ಯದ ವಿಷಯದೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಹಿಡಿದಿಡಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಮನುಷ್ಯ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿಯೆಂದು ಕರೆಯುವುದರ ಮೇಲೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆಯೇ?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಅವರಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿ ಬಹಳಷ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರೂ ಏನನ್ನೂ ಶೋಧಿಸಲಾರರು. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾದದ್ದು ಮನುಷ್ಯ ತಾನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಂಡ ವಿಷಯದಾಚೆ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ವಿಷಯಗಳತ್ತ ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರಕ್ಷೇಪಿಸುವ ಕ್ಷಮತೆ ಹೊಂದಿರುವುದಾಗಿದೆ. ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಗತಿಪರ ಮತ್ತು ಹಿನ್ನೆಡೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿ ಹೊಂದಿರಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದಾದ ಎಲ್ಲ ಅನಾಹುತಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಜನರಿರುತ್ತಾರೆ. ದುರ್ದೈವವಶಾತ್ ಅಂತಹವು ಸಂಭವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಕ್ಷಮತೆ ಕೂಡ ಅವರಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಪರ್ಶತಂತು (antenna) ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಏನನ್ನೋ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಗೆ (ನಮ್ಮ ಜಗತ್ತಿಗೆ) ಎಳೆದು ತರುವಂತಿರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅದು, ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ, ಪೃಥ್ವಿಯ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾದುದನ್ನು ಅಧಿಕವಾಗಿ ತಂದಂತಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಈ ವಿಷಯ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಉಪಕರಣವನ್ನು ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಬಹುದು, ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು, ಅದಕ್ಕೆ ನಿರ್ದೇಶನ ನೀಡಬಹುದು, ಬೇಕಾದಂತೆ ತಿರುಗಿಸಬಹುದು. ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಇದೂ ಒಂದು. ಅದನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು.

(CWM, 7/228-29)

*

ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿಯ ಮನೋಹರವಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೊಂದಿರಬೇಕು - ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೆಡ್ಡತನದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗಬಹುದು, ಆದರೆ ಅದೆಲ್ಲ ಬಹಳ ಸತ್ಯವಾದದ್ದು - ಒಂದು ಜಗತ್ತಿದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ನೀವು ರೂಪಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವ ಪರಮೋಚ್ಚ ಕರ್ತಾರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ, ಅದು ನಿಮ್ಮದೇ ವಿಶಿಷ್ಟ ಪ್ರಾಣಿಕ ಜಗತ್ತು. ನೀವು ಪರಮೋಚ್ಚ

ತಯಾರಕರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಬೇಕೋ ಹಾಗೆ ನಿಮ್ಮ ಜಗತ್ತನ್ನು ಅದ್ಭುತವಾದದ್ದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು, ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಲಾತ್ಮಕ ಇಲ್ಲವೆ ಕಾವ್ಯರಚನಾತ್ಮಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿದ್ದರೆ, ನೀವು ಅಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತವಾದ ಏನೋ ಒಂದನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಅದು ಭೌತಿಕ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಜಿಗಿದು ಬಂದು ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ.

ಚಿಕ್ಕವಳಿದ್ದಾಗ ನಾನಿದನ್ನು “ನನಗೆ ನಾನೇ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಕತೆ” ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅದನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಹೇಳುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ತಾಜಾತನದಿಂದ ಹಾಗೂ ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿ ಇರುವ ಈ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತ ಕತೆಯೊಂದನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದಿರುತ್ತದೆ.

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ನೀವೇ ಕತೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ನಿಜವಾಗಿ ಸುಂದರವಾದದ್ದು, ಸಾಮರಸ್ಯವುಳ್ಳದ್ದು, ಸಾಮರ್ಥ್ಯಪೂರ್ಣವಾದದ್ದು ಆಗಿದ್ದರೆ ಅದು ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು. - ಬಹುಶಃ ಅದನ್ನು ನೀವು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ನೀವು ಕೈಕೊಂಡದ್ದರ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಬದಲಾದ ಭೌತಿಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಆಗಬಹುದು.

ಬಹುಶಃ ಅದಕ್ಕೆ ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಬೇಕಾಗಬಹುದು, ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕತೆ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಸಂಘಟಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಸುಂದರವಾದ ಕತೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಹೇಳಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಜನ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಅವರು ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಭೀತಿಕಾರಕವಾದುದನ್ನು ಮಿಶ್ರಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಂತರ ಅವರು ವಿಷಾದಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಭೀತಿಕಾರಕ ವಿಷಯಗಳಿಲ್ಲದ, ಕೇವಲ ಸೌಂದರ್ಯವಿರುವ ಅತ್ಯದ್ಭುತ ಕತೆಯನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಸಬಲ್ಲನಾದರೆ, ಅದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ಅಸಾಧಾರಣ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಬಹುದು. ಇದನ್ನೇ ಜನರು ತಿಳಿದು-ಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಾಣಿಕ ರೂಪಗಳ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಈ ಸೃಜನಾತ್ಮಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು

ಮನುಷ್ಯ ಅತಿ ಚಿಕ್ಕವನಾಗಿದ್ದಾಗಲೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವುದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು, ಏಕೆಂದರೆ ಆಗ ಅವನು ತನ್ನ ಭೌತಿಕ ಅದೃಷ್ಟವನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ಶಕ್ತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ನಿಮ್ಮ ಸುತ್ತಲಿರುವ ಜನರು ಎಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ-ತಾಯಿಯರು, ಶಿಕ್ಷಕರು ಅದರಲ್ಲಿ ಕೈಯಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನಿಮಗಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅದೆಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗಿಂದರೆ ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಅವರು ಪೂರ್ಣ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಆದರೆ ಅದು ಹಾಗಿರದೇ ಹೋದಾಗ ಮಗುವಿನ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತ ನೇರ ಸ್ವಭಾವದ ಮೂಲಕ ನಿಮಗಾಗಿ ಅದ್ಭುತ ಜೀವನವನ್ನು ಸಂಘಟಿಸಬಹುದು - ನಾನು ಭೌತಿಕ ಜಗತ್ತಿನ ಜೀವನವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಬಾಲ್ಯದ ಕನಸುಗಳು ಪ್ರೌಢಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನೈಜತೆಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ.

(CWM, 8/117-18)

*

ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿ ರೂಪರಚನೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪನಾ-ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಜನರು ಮಾನಸಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ರಚನಾತ್ಮಕವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಯೋಚನೆಗೆ ಮೂರ್ತರೂಪ ಕೊಡಲಾರರು, ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಪೂರ್ಣ ಸಾಧನ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ನೋವಿದ್ದರೆ, ಆ ನೋವು ಮಾಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಇಲ್ಲವೆ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕುತ್ತೇವೆ ಇಲ್ಲವೆ ನಾಶಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು - ಎಲ್ಲ ಅಂತಹ ಬಗೆಯ ಪ್ರತೀಕಗಳೊಂದಿಗೆ - ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವಿರಿ. ಬಹಳ ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ತನ್ನ ತಲೆಗೂದಲನ್ನು ಕೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಹಿಳೆಯ ಕತೆಯೊಂದಿದೆ. ಕೆಲವೇ ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅವಳು ಬೋಳುತಲೆಯುಳ್ಳವಳು ಆಗುವಳಿದ್ದಳು. ಮತ್ತು ಆಗ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಆಕೆಗೆ: “ನಿನ್ನ ಕೂದಲನ್ನು ಬಾಚುವಾಗ ಅದು ಬೆಳೆಯತೊಡಗಿದೆ, ಅದು ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮತ್ತು ಯಾವಾಗಲೂ ಅವಳು ತನ್ನ ಕೂದಲನ್ನು ಬಾಚುತ್ತಿರುವಾಗ “ಓಹ್ ನನ್ನ ಕೂದಲು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಅದು ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಬೆಳೆಯುವುದು” ಎಂದು ಹೇಳತೊಡಗಿದಳು. ಮತ್ತು ಅದು ಸಂಭವಿಸಿತು! ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಮಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ “ಅಹಾ,

ನನ್ನ ಕೂದಲು ಉದುರುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ನಾನು ಬೋಳುತಲೆಯವನಾಗುತ್ತೇನೆ, ಅದು ನಿಶ್ಚಿತ, ಅದು ಸಂಭವಿಸಲಿದೆ!”

ಸಹಜವಾಗಿ ಅದು ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ.

(CWM, 9/380)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿ ಸ್ವತಃ ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಇರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಕುರಿತು ಅಂತರ್ಬೋಧೆಯ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ (ಬದಲಿಯಾಗಿ) ಇರುವಂತಹದು. ಮನಸ್ಸು ಸತ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆಯತ್ತ ಆರೋಹಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಈ ಮಾನಸಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಸತ್ಯವಾದ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿ ಅದಾಗಲೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಂಡ ಮತ್ತು ರೂಪಪಡೆದ ಜ್ಞಾನದ ಸಮರ್ಪಕತೆ ಅಥವಾ ಅಸಮರ್ಪಕತೆಯಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚತರ ಸತ್ಯದ ವರ್ಣವನ್ನು ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ತರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕೊನೆಗೆ ಅದರ ಮೇಲಿರುವ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಳಪಡಿಸುವ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಅದು ಇಡಿಯಾಗಿ ಉಚ್ಚತರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಾನ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ ಇಲ್ಲವೆ ಅದೇ ಸ್ವತಃ ಅಂತರ್ಬೋಧೆಯಾಗಿ ಮತ್ತು ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಾಡಾಗುತ್ತದೆ.

(CWSA, 21/453, SABCL 28/436)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

(Life Divine)

*

ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಸಮತೋಲನದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ

ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದ ದೌರ್ಬಲ್ಯವಿದೆ. ಮತ್ತು ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ, ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ, ಮನುಷ್ಯ ಕೋಪಾವಿಷ್ಟನಾಗುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಪರವಶನಾಗುತ್ತಾನೆ, ಹೇಳಬಾರದ್ದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ದುರ್ಬಲನಾಗಿರದೆ ಇದ್ದರೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಹಿಂಸಾಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ದೌರ್ಬಲ್ಯ ಮತ್ತು ಹಿಂಸೆ ಇವೆರಡೂ ಜೊತೆ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತವೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಲಶಾಲಿಯಾದವನು ಹಿಂಸಾಪ್ರವೃತ್ತಿಯವನು ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ಯಾವಾಗಲೂ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಹಿಂಸೆ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಒಂದೆಡೆ ದೌರ್ಬಲ್ಯವಿರುವುದರ ಸಂಕೇತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಹಜವಾಗಿ ಬಲಿಷ್ಟ ಸ್ನಾಯುಗಳಿರುವ ಲಕ್ಷಣ ತೋರಿಸುವ ದೇಹದ ಆಕಾರವಿರುವ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು

ನೋಡುತ್ತೇವೆ, ಅವನು ಇನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನು ತನ್ನೆಲ್ಲ ಬಲದಿಂದ ನೂಕಿ ಕೆಳಗೆ ಕೆಡವುತ್ತಾನೆ. ಅವನನ್ನು ಬಲಶಾಲಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅವನು ಬಲಶಾಲಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನಲ್ಲಿ ಬಲಿಷ್ಠ ಸ್ವಾಮ್ಯಗಳಿರುತ್ತವೆ, ಆದರೆ ಅವನು ನೈತಿಕವಾಗಿ ಬಹಳ ದುರ್ಬಲನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸುವುದು ಇದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

ಬಹಳ ಬಲಶಾಲಿಯಾದ ಪಶುಗಳು ಬಹಳ ಶಾಂತವಾಗಿರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ ಜನರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಅದೇ ಆಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ಬೇಟೆಯನ್ನು ಬೆಂಬತ್ತಿ ಹೋದಾಗ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಅವು ತಮ್ಮ ಚೈತನ್ಯ (energy) ವನ್ನೆಲ್ಲ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅದು ಹಿಂಸೆಯಲ್ಲ, ಚೈತನ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಯಾವ ಆವಶ್ಯಕತೆಯೂ ಇಲ್ಲದ ಒಂದು ಸಿಂಹವನ್ನು ನೋಡಿದಿರಾದರೆ, ಅದು ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಅನಾರೋಗ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದು ತಳಮಳಗೊಳ್ಳುತ್ತ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಆರೋಗ್ಯದಿಂದ ಇದ್ದಾಗ, ಅದು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು ಏನೂ ಇರದೆ ಇದ್ದಾಗ, ಅದು ಚಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಬಹಳ ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಒಬ್ಬ ಸಂತನ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. (ನಗು).

ತಳಮಳ, ಸಿಟ್ಟು, ಹಿಂಸೆ ಇವೆಲ್ಲ ಯಾವಾಗಲೂ, ಯಾವ ಅಪವಾದವಿರುವ ವಿಷಯವಿಲ್ಲದೆ ದೌರ್ಬಲ್ಯದ ಕುರುಹುಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ಪರವಶನಾಗಿ ತನ್ನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಾರದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದಾಗ ಅದು ಭಯಾನಕ ಮಾನಸಿಕ ದೌರ್ಬಲ್ಯದ ಕುರುಹಾಗಿರುತ್ತದೆ - ಮಾನಸಿಕ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಣಿಕವಾದದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಭಯಾನಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿರದೆ ಇದ್ದರೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಅವಮಾನದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಬಹುದು, ಜನರು ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಹೆಡ್ಡತನದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು, ನೀವು ದುರ್ಬಲರಾಗಿರದೆ ಇದ್ದರೆ, ನೀವು ಬಹುಶಃ ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಲ್ಲವು ತೋರಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಸದಭಿರುಚಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಲ್ಲವು ಇರುತ್ತದೆ, ಅದು ಸಾಗಿ ಹೋಗಲೆಂದು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಸಲಹೆ ನೀಡಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಅಚಂಚಲವಾಗಿರುವ ರೂಢಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಸತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಗ್ರಹಿಕೆಯಿದ್ದರೆ ನೀವು ಏನನ್ನೂ ಕಿವಿಯಿಂದ ಕೇಳಬಹುದು. ಅದು ಕಂಪನವನ್ನು ಹೋಲುವಂತಹದೇನನ್ನೂ ಉತ್ಪಾದಿಸುವುದಿಲ್ಲ. - ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ

ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಶ್ಚಲತೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಅಚಂಚಲತೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದೀಗ ನಾವು ಸಾಕ್ಷಿಯೊಬ್ಬನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಅವನು ಅಲ್ಲಿ ಅದನ್ನೊಂದು ಹಾಸ್ಯ ನಾಟಕದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಮುಗುಳ್ಳುಗುತ್ತಾನೆ.

ಆದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಎರಚುವ ಅವನ ಎಲ್ಲ ಹಿಂಸೆ, ಸಿಟ್ಟುಗಳ ಕಂಪನಗಳ ಭಾವನೆ ನಿಮಗೆ ಬರತೊಡಗಿದರೆ - ಮೊದಲು ಅವು ಬರುತ್ತವೆ - ಮತ್ತು ಒಮ್ಮೆಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಸ್ಪಂದನವಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ನೀವೂ ಕೂಡ ಸಿಟ್ಟಿಗೇಳತೊಡಗಿದರೆ ನೀವು ಅವನಷ್ಟೇ ದುರ್ಬಲರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದು ನಿಶ್ಚಿತ. (CWM, 6/372-73)

ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಬರುತ್ತಾರೆ, ನಿಮಗೆ ಅವಮಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಇಲ್ಲವೆ ಅಸಂತೋಷಕರ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ನೀವು ಅವನ ಸಿಟ್ಟಿಗೆ ಇಲ್ಲವೆ ದುಷ್ಟ ಭಾವನೆಗೆ ಶ್ರುತಿಗೊಡಿಸಿದರೆ ನೀವು ಬಹಳ ದುರ್ಬಲರಾದ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯಹೀನರಾದ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವೇ ಮೂರ್ಖರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ನಿಮ್ಮ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿಶ್ಚಲತೆಯನ್ನು ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ, ಈ ಕಂಪನಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವ ಭಾವನೆ ನಿಮಗೆ ಬಂದರೆ, ಆಗ ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಬಲವಿರುವ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವಿರಿ ಮತ್ತು ಆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷೋಭೆಗೊಳಪಡಿಸಲಾರ. ಹಿಂಸೆ ನಿಮ್ಮತ್ತ ನಿರ್ದೇಶಿತವಾದಾಗ ನೀವು ಭೌತಿಕವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಅಚಂಚಲರಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡರೆ, ಬಹಳ ಮೌನದಿಂದ, ಬಹಳ ನಿಶ್ಚಲರಾಗಿ ಇರುವಿರಾದರೆ ಸರಿ, ಅದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲಷ್ಟೇ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮೇಲೂ ಅದು ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆಂತರಿಕ ಪ್ರತಿಸ್ಪಂದನದ ಈ ಎಲ್ಲ ಕಂಪನಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ, ನೀವು ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಶ್ಚಲರಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡರೆ, ಇದು ಆ ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಮೇಲೆ ಕೂಡಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ.

ಅದು ನಿಶ್ಚಲತೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕುರಿತು ನಿಮಗೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಬಹಳ ಸಾಮಾನ್ಯ ರೂಪದ ವಾಸ್ತವತೆ, ದಿನನಿತ್ಯ ಕಂಡುಬರುವಂತಹದು, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಘಟನೆಯಲ್ಲ, ಕೇವಲ ಬಾಹ್ಯ, ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಜೀವನದ ಏನೋ ಒಂದು.

ಮಾನಸಿಕ ನಿಶ್ಚಲತೆ, ಸಂವೇದನೆಗಳಲ್ಲಿಯ ನಿಶ್ಚಲತೆ, ಭೌತಿಕ ನಿಶ್ಚಲತೆ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಗಾಧ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದೆ. ನೀವು ಗೋಡೆಯ ಹಾಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿಶ್ಚಲರಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರಾದರೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಕಳಿಸಿದ ಎಲ್ಲವೂ ಕೂಡಲೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ತಿರುಗಿ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಕೂಡಲೆ ಉಂಟಾಗುವ ಕ್ರಿಯೆಯ ಪರಿಣಾಮವಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಕೊಲೆಗಡುಕನ ಕೈಯನ್ನು ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಬಹುದು, ತಿಳಿಯಿತೆ? ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದೆ. ಕೇವಲ ಮನುಷ್ಯ ಒಳಗೆ ಕುದಿಯುತ್ತ ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಲತೆಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ತೋರಿಬರಬಾರದು. ನಾನು ಹೇಳುವುದರ ಅರ್ಥ ಅದಲ್ಲ. ಸಮಗ್ರ ನಿಶ್ಚಲತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

(CWM, 8/67-68)

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಅನುಭವದ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಭಾಗ ಮತ್ತು ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಭಾಗ ಎಂದರೇನು?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಅಹಾ, ನನ್ನ ಮಗು, ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದೋಷಗಳಿರುತ್ತವೆ, ಅವು ನಿನ್ನ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಅಡ್ಡ ಬರುತ್ತವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅನುಭವದ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಭಾಗವೆಂದರೆ ಈ ಎಲ್ಲ ದೋಷಗಳನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕುವುದಾಗಿದೆ. ನೀನು ಹೊಂದಬೇಕಾದ, ಆಗಬೇಕಾದ ವಿಷಯಗಳಿರುತ್ತವೆ, ಸಿದ್ಧಿ ದೊರಕಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನೀನೇ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ರಚನಾತ್ಮಕ ಈ ಬದಿ ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾದದ್ದು.

ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೋಷವಿರುತ್ತದೆ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ಮಾತನಾಡದೆ ಇರುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಇದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯೋಣ. ಸತ್ಯವನ್ನು ನೋಡದೆ ಇರುವ, ಮಾತನಾಡದೆ ಇರುವ ಈ ಮಿಥ್ಯೆಯ ರೂಢಿಯ ವಿರುದ್ಧ ನೀನು ಹೋರಾಡುತ್ತೀ, ಆ ಹೋರಾಟವನ್ನು ನಿನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿಂದ ಮಿಥ್ಯೆಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಸತ್ಯವನ್ನು ಮಾತನಾಡದೇ ಇರುವ ರೂಢಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕುವುದರ ಮೂಲಕ ನಡೆಸುತ್ತೀ. ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೇವಲ ಸತ್ಯವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವ ಹಾಗೂ ಮಾತನಾಡುವ ರೂಢಿಯನ್ನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು ನಕಾರಾತ್ಮಕವಾದದ್ದು, ನೀನು ದೋಷವೊಂದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತೀ. ನೀನು ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣವೊಂದರ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತೀ, ಅದು ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾದದ್ದು. ಅದಿರುವ ರೀತಿ ಹಾಗಿದೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಅದು ಹಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ನಿಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಬಗೆಯ ಬಂಡಾಯವೇಳುವ, ಅಜ್ಞಾನದ,

ದುರಹಂಕಾರದ, ಮಬ್ಬಾದ ರೂಢಿಯಿದ್ದು ಮೇಲಿನಿಂದ ಬರುವುದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡುವುದು, ಅದು ತನ್ನನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಅದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವುದು ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಬದಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ನೀನು ಶರಣಾಗತಿಯ, ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದರ, ಮುಡಿಪಾಗಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯ, ಸ್ವ-ಅರ್ಪಣದ, ದೈವೀ ಶಕ್ತಿಗಳೊಡನೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಹಯೋಗ ನೀಡುವ ರೂಢಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕು, ಇದು ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಬದಿ. ನಿನಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತೆ?

ಮತ್ತೆ ಅದೇ ವಿಷಯ: ಸಿಟ್ಟಿಗೇಳುವ ಜನರಿರುತ್ತಾರೆ, ಸಿಟ್ಟಿನ ಭರದಲ್ಲಿ ರೇಗುವ ರೂಢಿಯಿರುತ್ತದೆ, ಮನುಷ್ಯ ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡುತ್ತಾನೆ, ಸಿಟ್ಟಿಗೇಳುವುದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾನೆ, ತನ್ನ ಸತ್ತೆಯಿಂದ ಸಿಟ್ಟಿನ ಕಂಪನಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾನೆ, ಇದರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೊಳಗಾಗದ ಸ್ಥಿರತೆ, ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸಹಿಷ್ಣುತೆ, ಇತರರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ, ಸ್ಪಷ್ಟ ಹಾಗೂ ಪ್ರಶಾಂತ ದೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿರ ನಿರ್ಧಾರ ಇವೆಲ್ಲ ಬರಬೇಕು - ಅದು ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಬದಿ.

(CWM, 7/202-03)

ಏಕೆಂದರೆ ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸೀಮಿತ, ಎಷ್ಟೊಂದು ವೈರುಧ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು, ಅದರ ಚಲನೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದದ್ದು ಆಗಿರುತ್ತದೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಅದರ ಕೆಳಮಟ್ಟದ ರೂಪಗಳನ್ನು ಎಂದರೆ ಮಾನವ ಸತ್ತೆಗಳು ಮಾನವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಭವ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲು ಬಯಸಿದರೆ ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ಆಂತರಿಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ, ಅವನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರೇಮದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತಂದುಕೊಳ್ಳುವ ಇಡಿಯಾದ ಕ್ಷಮತೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾನೆ ಹಾಗೂ ಕಲ್ಲಿನಂತಾಗುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ನಂತರ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವರ್ಷಗಳ ಇಲ್ಲವೆ ಶತಮಾನಗಳ ಕಾಲ ಕಾದುಕೊಂಡಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯೆಂದರೆ, ಯಾವುದೇ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮ ಬಂದಾಗ ಅದರ ಬಾಹ್ಯ ತೋರಿಕೆಯ ಆದ್ಯಂತ ನುಗ್ಗಿ ಹೋಗಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದರ ಹಿಂದಿರುವ ಹಾಗೂ ಅದಕ್ಕೆ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕೊಡುವ ದೈವೀ ತತ್ವವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಅದು ಪ್ರಲೋಭನೆಗಳಿಂದ

ಹಾಗೂ ತೊಂದರೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದದ್ದು. ಎಂದರೆ ಮನುಷ್ಯ ತಪ್ಪಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಪ್ರೀತಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡುವುದರ ಬದಲಾಗಿ, ಮನುಷ್ಯ ತಪ್ಪಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಸರಿಯಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುವುದನ್ನು ಬಯಸಬೇಕು.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮನುಷ್ಯರ ನಡುವಿರುವ ಪ್ರೇಮ: ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ತಂದೆತಾಯಂದಿರ ಪ್ರೇಮ, ತಂದೆತಾಯಂದಿರಿಗಾಗಿ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರೇಮ, ಸಹೋದರ, ಸಹೋದರಿಯರ ನಡುವಿರುವ ಪ್ರೇಮ, ಮಿತ್ರರ ಮತ್ತು ಪ್ರೇಮಿಗಳ ನಡುವಿರುವ ಪ್ರೇಮ ಇದೆಲ್ಲ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ, ಸ್ವಾರ್ಥದಿಂದ ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ಎಲ್ಲ ದೋಷಗಳಿಂದ ಕಲಂಕಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅವೆಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯನ ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ಕೊರತೆಗಳು, ಹಾಗಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುವುದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದರ ಬದಲಾಗಿ - ಅದು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾದದ್ದು, ಅದು ಕೇವಲ ಹೃದಯವನ್ನು ಶುಷ್ಕವಾಗಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೂ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ - ಮನುಷ್ಯ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಸುವುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು: ಭಕ್ತಿ, ಸ್ವ-ಅರ್ಪಣ ಮತ್ತು ಸ್ವಾರ್ಥತ್ಯಾಗ ಇವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಸುವುದು, ಸ್ವತಃ ಪ್ರೇಮದ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡದೆ ಅದರ ವಿರೂಪಗೊಂಡ ಸ್ಥಿತಿಗಳ ವಿರುದ್ಧ, ಏಕಸ್ವಾಮ್ಯಕ್ಕೊಳಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಎಲ್ಲ ರೂಪಗಳ ವಿರುದ್ಧ, ಆಸಕ್ತಿ, ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ, ಅಸೂಯೆ, ಈ ಎಲ್ಲ ಮುಖ್ಯ ಚಲನೆಗಳೊಂದಿಗಿರುವ ಎಲ್ಲವೂ ಇವುಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡಬೇಕು. ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು, ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಮೆರೆಸುವುದನ್ನು ಬಯಸದೆ ಇರುವುದು, ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪ, ಲಹರಿಗಳು, ಆಸೆಗಳು ಇವುಗಳನ್ನು ಹೇರಲು ಬಯಸದೆ ಇರುವುದು; ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಬಯಸದೆ ಇರುವುದು, ಆದರೆ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಬಯಸುವುದು; ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಪ್ರತಿಸ್ಪಂದನಕ್ಕಾಗಿ ಒತ್ತಾಯ ತರದೆ ಇರುವುದು, ಆದರೆ ತನ್ನದೇ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಸಂತೃಪ್ತಿಯಿಂದಿರುವುದು, ತನ್ನದೇ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಭಿರುಚಿಯನ್ನು, ಸಂತೋಷವನ್ನು ಮತ್ತು ತನ್ನದೇ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಆಸೆಯ ನೆರವೇರಿಕೆಯನ್ನು ಅರಸದೆ ಇರುವುದು, ಆದರೆ ತನ್ನ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಮತ್ತು ಮಮತೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಪ್ರತಿಸ್ಪಂದನವನ್ನು ಕೇಳದೆ ಇರುವುದು. ಕೇವಲ ಪ್ರೀತಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂದಿರುವುದು, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದೇನೂ ಇಲ್ಲ.

(CWM, 8/301-02)

ಸರಿ, ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ, ಕೇವಲ ಬಾಹ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದಾಗ್ಯೂ ಕೂಡ, ಅವನ ಅಂಗಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಮತ್ತು ಸಾಕಷ್ಟಾದ ಮನಶ್ಚಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಮತೋಲನ ಮೇಲುಗೈಯಾಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಅವನಲ್ಲಿ ಅದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರದಂತೆ ಮಾಡುವ, ಸಾಂಸರ್ಗಿಕ ರೋಗದ ವಿರುದ್ಧ ಪ್ರತಿರೋಧದ ಶಕ್ತಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ಸಮತೋಲನ ದುರ್ಬಲಗೊಂಡರೆ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಖಿನ್ನತೆ, ಅತ್ಯಪ್ತಿ, ನೈತಿಕ ತೊಂದರೆಗಳು, ಇಲ್ಲವೆ ಅನಾವಶ್ಯಕ ದಣಿವು ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಆ ದೌರ್ಬಲ್ಯ ಉಂಟಾದರೆ, ಅದು ದೇಹದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರತಿರೋಧದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ರೋಗಕ್ಕೆ ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ತೆರೆದಿರಿಸುತ್ತಾನೆ.

(CWM, 9/122)

ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಒಂದು ಸಾಮರಸ್ಯವಾಗಿದೆ, ಸಮತೋಲನವಾಗಿದೆ.

ಆದರೆ ಸಮತೋಲನವೆಂದರೇನು? ಭೌತ ಶಾಸ್ತ್ರ (physics) ವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ ಯಾರಾದರೂ ಇಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಯೇ?

ಸಾಧಕ : ತಕ್ಕಡಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ತಟ್ಟೆಗಳು ಸಮಭಾರ ಹೊತ್ತಿದ್ದರೆ, ಆಗ ಸಮತೋಲನವನ್ನು ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಅದೇ ಅದು. ಹಾಗಾಗಿ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಒಂದು ಸಮತೋಲನ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದಾಗ ಅದರ ಅರ್ಥವೇನಾಗಿರುತ್ತದೆ?

ಸಾಧಕ : ಪ್ರಸ್ತುತವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದದ್ದರ ಮೇಲೆ ಸತತ ಇರುವ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಜಯ ಸಾಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಪರಿಣಾಮ ಸಿದ್ಧಿ ದೊರಕಿಸುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಹೌದು, ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಅದು ಹಾಗಿದೆ. ...

ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ನಿಶ್ಚಲ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲ, ಅದೊಂದು ಸಮತೋಲನ, ಆದರೆ ಅದು ಪ್ರಗತಿಪರವಾದದ್ದು, ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯ ಸಮತೋಲನ.

(CWM, 4/14-15)

*

ಒಳ್ಳೆಯದು ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟದಾದುದು ಎಂದು ಕರೆಯುವುದರಲ್ಲಿರುವ ಅಂಶ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ರಚನಾತ್ಮಕವಾದದ್ದಿದೆ ಮತ್ತು

ನಾಶಕಾರಕವಾದದ್ದಿದೆ, ಪ್ರಗತಿಪರವಾದದ್ದಿದೆ, ಪ್ರಗತಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಸಾಗುವಂತಹದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು, ಜನರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಪ್ರಕಾಶಮಯರು, ಹರ್ಷಚಿತ್ತದಿಂದ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇರುವವರು, ಮುಗುಳ್ಳುಗುತ್ತಿರುವವರಿರುತ್ತಾರೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಕೆಲವರು ವಿಷಣ್ಣರಾದವರು, ಮಬ್ಬಾದವರು, ಮಾನವ ದ್ವೇಷಿಗಳು, ಅತ್ಯಪ್ರಾದವರು, ಉಲ್ಲಾಸವಿಲ್ಲದ ಛಾಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವವರು ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೆ ಹೇಳಿದಂತಹ ಜನರು ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಅಸಂತೋಷಕರ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಬೀರುವ ಜನರು (ಅವರದು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕಾಂತಿಯಾಗಿರದೆ ಕೇವಲ ಒಳ್ಳೆಯ ಭಾವನೆ, ಸಮತೋಲನ, ಆಂತರಿಕ ದೃಢ ವಿಶ್ವಾಸ, ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವುದರ ಸಂತೋಷ ಇವುಗಳಿಂದ ಅವರು ಕಾಂತಿಯುಕ್ತರಾಗಿರಬಹುದು) ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವುದರ ಸಂತೋಷ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದಿರುತ್ತಾರೆ, ಸರ್ವಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಅವರು ಅಪಘಾತಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ರೋಗಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿರಕ್ಷಿತ(immune)ರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಜೀವನ ಅದಿರುವ ಹಾಗೆ ಇದ್ದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಸಂತೋಷಕರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತದೆ.

(CWM, 6/3)

ನಾನು ಪುನಃ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ: ಸಂಪತ್ತಷ್ಟೇ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಸುಖಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಚೈತನ್ಯದ ಆಂತರಿಕ ಸಮತೋಲನ, ಒಳ್ಳೆಯ ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ಭಾವನೆಗಳು ಅವನನ್ನು ಸುಖದಿಂದ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ.

(CWM, 13/174)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ತನ್ನ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ತನಗೇ ಇರುವ ಅರಿವಿನ

(ಸ್ವ-ಪ್ರಜ್ಞೆಯ) ಸಾಮರ್ಥ್ಯ

ನಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ಕೇವಲ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲದ ಭಾಗದ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಅರಿವುಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗದ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಅರಿವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಅಪ್ರಜ್ಞೆಯೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮೋನ್ನತಿ ಸಾಧಿಸದ ಸ್ವಭಾವದ ಕೆಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು, ಪರಿವರ್ತನೆಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುತ್ತದೆ.

ಅಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಮೂಲಕ ಅದೈವಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮನ್ನು ಅವುಗಳ ದಾಸರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತರಾಗಿರಬೇಕು, ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಚಲನೆಗಳಿಗೆ ನೀವು ಎಚ್ಚತ್ತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ನೀವು ಏಕೆ ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಚಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶಗಳು, ಪ್ರಚೋದನೆಗಳು, ಅಡಗಿದ ಇಲ್ಲವೆ ತೋರಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಶಕ್ತಿಗಳು ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನೀವು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ಇಡಿಯಾದ ಯಾಂತ್ರಿಕತೆಯನ್ನು ಚೂರು ಚೂರಾಗಿ ಮಾಡಿ ನೋಡಬೇಕು.

ಒಮ್ಮೆ ನೀವು ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತರಾದರೆಂದರೆ ಅದರರ್ಥ ನೀವು ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನತೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಬಲ್ಲೀರಿ, ಅವುಗಳ ಸ್ಥಳಾಂತರ ಮಾಡಬಲ್ಲೀರಿ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೆಳಗೆಳೆಯುವ ಶಕ್ತಿಗಳು ಯಾವವು, ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತ ಹೋಗುವ ಶಕ್ತಿಗಳಾವವು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬಲ್ಲೀರಿ. ತಪ್ಪಾದುದರಿಂದ ಸರಿಯಾದುದನ್ನು, ಮಿಥ್ಯೆಯಿಂದ ಸತ್ಯವನ್ನು, ಅದೈವಿಕವಾದುದರಿಂದ ದೈವಿಕವಾದುದನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಾಗ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಕಾರ ಕಾರ್ಯಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಎಂದರೆ ದೃಢ ನಿಶ್ಚಯದಿಂದ ಒಂದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಈ ದ್ವಂದ್ವ ಎದುರಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನೀವು ತಾಳ್ಮೆಯುಳ್ಳವರು, ಪಟ್ಟುಹಿಡಿಯುವವರು ಹಾಗೂ ಜಾಗರೂಕರಾದವರು ಆಗಬೇಕು - ಸಮರ್ಥ ಜನರು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ನಿದ್ರಾರಹಿತರಾಗಿರಬೇಕು. ದೈವಿಕವಾದದ್ದರ ವಿರುದ್ಧ ಅದೈವಿಕವಾದವುಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಬೇಕು.

ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಗಾಗಿ ಕಾರ್ಯಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆ ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ನೀವೇ ಅರಿವುಳ್ಳವರಾಗುವುದಾಗಿದೆ, ನಿಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ಭಿನ್ನ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಅವುಗಳ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ಭಿನ್ನ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ, ಒಂದರಿಂದ ಇನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದನ್ನು ನೀವು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅದರಿಂದಾಗಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಾಗುವ ಚಲನೆಗಳು, ಅನೇಕ ಪ್ರಚೋದನೆಗಳು, ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಘರ್ಷ ನಡೆಸುವ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ

ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮಂದೂಡುವ ಸಂಕಲ್ಪಗಳು ಇವುಗಳ ಮೂಲದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಅರಿವು ತಂದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು.

ಅದು ತತ್ಪರತೆಯಿಂದ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅಭ್ಯಾಸ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಪಟ್ಟುಹಿಡಿಯುವಿಕೆ ಹಾಗೂ ನಿಷ್ಠಾಪಟ್ಟು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಮಾನವನ ಸ್ವಭಾವ, ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ವಭಾವ, ಅವನ ಯೋಚನೆ, ಭಾವನೆ, ಮಾತು, ಅವನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಕಾರ್ಯ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲಕರ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ, ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತ, ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಚಲನೆಗಳನ್ನು ಕಾಳಜಿಪೂರ್ವಕ ಅವಲೋಕನ ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಅತ್ಯುಚ್ಚ ಆದರ್ಶದ ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನದ ಮುಂದೆ ತಂದು ನಿಷ್ಕಪಟ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಅದರ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಅಧೀನರಾಗುವುದರ ಮೂಲಕ ನಾವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ತಪ್ಪು ಮಾಡದ ವಿವೇಚನಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಭರವಸೆ ತಾಳಬಹುದು.

ಕಾರಣ, ನಾವು ನಿಜವಾಗಿ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ, ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಕ್ಷಮತೆಯನ್ನು ದೊರಕಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ, ಬೇರೆ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಮ್ಮನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಲಾಗಿದೆ, ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಮಣಿಹವೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ, ಆಗ ನಾವು ಕ್ರಮಬದ್ಧ ಹಾಗೂ ಸತತವಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಮ್ಮಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ ತಿರಸ್ಕರಿಸಬೇಕು ಇಲ್ಲವೆ ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಚೈತ್ಯಸತ್ತೆಯ ಸುತ್ತ ಸಾಮರಸ್ಯದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಸಂಘಟಿಸಬಹುದು.

ಏಕತ್ರಗೊಳಿಸುವ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಒಂದು ಮಟ್ಟದ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯತ್ತ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಸಮಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಾಳ್ಮೆ, ಸಹಿಷ್ಣುತೆ, ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನದ ಯಶಸ್ಸಿಗಾಗಿ ಅವಶ್ಯವಿರುವಷ್ಟು ಕಾಲ ನಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ನಿರ್ಧಾರ ಇವುಗಳೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಶಸ್ತ್ರಸಜ್ಜಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

(CWM, 12/3-4)

*

ಈ ಬಗೆಯ ಸ್ವ-ಪ್ರಜ್ಞೆ, ತಾನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ನೋಡುವ ಸಾಧ್ಯತೆ, ಮನುಷ್ಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದರ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಮತ್ತು ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ, ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಇವೆಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ, ಹಕ್ಕಿಗೆ ಸೇರಿದ ವಿಷಯಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಇದೇ ಮನುಷ್ಯ ಹಾಗೂ ಪಶು ಇವರ ನಡುವಿರುವ ಸಾರಭೂತ ವ್ಯತ್ಯಾಸ. - ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಅವನನ್ನು ಕ್ರಿಯೆ ಕೈಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವು ಪಡೆಯುತ್ತಾನಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅದನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಬಲ್ಲನು.

(CWM, 8/396)

ನೀವು ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವುಳ್ಳವರಾಗಬೇಕು, ನಂತರ ಯೋಚಿಸಬೇಕು, ನಂತರ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಎಂದು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ತೆಯ ಆಂತರಿಕ ಸತ್ಯದ ದರ್ಶನ ಎಲ್ಲ ಕ್ರಿಯೆಗೆ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಬರಬೇಕು, ಮೊದಲು ಸತ್ಯದ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ನಂತರ ಈ ಸತ್ಯ ಯೋಚನೆಯ ರೂಪ ತಾಳಬೇಕು, ನಂತರ ಯೋಚನೆ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಬೇಕು.

ಅದು ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಧಾನ.

(CWM, 8/396)

ಅವಲೋಕನ ಮಾಡುವ ನಿಮ್ಮ ಕ್ಷಮತೆಗೆ ಅನಂತಪಟ್ಟು ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು, ನಿಮ್ಮ ಕ್ರಿಯೆಗೆ ನೀವು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು, ನೀವು ದೊರಕಿಸುವ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು, ಅನುಭವದಿಂದ ತಲುಪುವ ತತ್ವವನ್ನು, ನೀವು ದೊರಕಿಸಬಹುದಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು, ನಿಜವಾಗಿ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಲು ನಿಮ್ಮ ಕ್ಷಮತೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯದ್ದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆಯೇ ನೀವು ಹೊರಳಿಕೊಂಡು ನೀವು ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದರತ್ತ ನೋಡಬಾರದು. ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನೇ ಅವಲೋಕನದ ವಸ್ತು-ವಿಷಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾದದ್ದು. ಅದು ಅಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಈ ಅಸಂತೋಷ ಗಂಭೀರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸರಿ, ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರು

ತಮ್ಮನ್ನೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ, ತಾವೇನನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಹೇಗೆ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವುದರಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಇದು ಅವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಗುಣದೋಷಗಳು, ಶಕ್ತಿದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯುಳ್ಳವರು (self-concious) ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಎಂದರೆ ನಿಷ್ಕಪಟರಾಗಿ ತಾವು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಇದ್ದುಬಿಡುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ತಮ್ಮತ್ತ ನೋಡುತ್ತ, ಅವರವರ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಇಲ್ಲವೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಕೆಲವರು ತಾವು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸ್ವ-ಸಂತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ತಾವು ಅಸಾಧಾರಣರಾದವರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ತಪ್ಪು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರೂ ಯಾವಾಗಲೂ ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಸರಿ, ಇವೆರಡು ಮನೋಭಾವಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ.

ಅವೆರಡೂ ಸಮನಾಗಿ ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಗಿವೆ. ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಮಗ್ನನಾಗಿರದೆ ಇರುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಮನುಷ್ಯ ಕಾರ್ಯವೊಂದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಿದ್ದರೆ ಆ ಕಾರ್ಯದತ್ತ ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದರತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಸಹಜವಾಗಿ ಇದು ಯಾವಾಗಲೂ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಮನುಷ್ಯ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಕೈಕೊಳ್ಳದೇ ಇರಲಿ, ತಾನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದರತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಕೆ ಹೊಂದಿರುವುದು ನಿರರ್ಥಕವಾದದ್ದು.

ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಶೋಧಿಸುವುದು ಬಹಳ ಉಪಯುಕ್ತವಾದದ್ದು. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯ ತಾನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದರತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಲಿ, ಹೀನೈಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಲಿ ನಿರರ್ಥಕವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಹಾನಿಕಾರಕವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

(CWM, 7/19)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಪ್ರಾರಂಭದ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಜನರು: “ನೀವು ನನಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಈ ಆಂತರಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೆಂದರೇನು? ನನಗೆ ಅದು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅವರು ತಮ್ಮೊಳಗಿರುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಗಿಂತ ಉಚ್ಚತರವಾದ ಏನೋ ಒಂದಿದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವು ತಂದುಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರರ್ಥ ಅರಿವು ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹಲವಾರು ತಯಾರಿ ರೂಪದ ಹಂತಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ.

(CWM, 7/19)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಆಂತರಿಕ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ

ಜನರು ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆ ತಮಗೆ ಸರಿಯಾದ ಯೋಚನೆಗಳು, ಸರಿಯಾದ ತೀರ್ಮಾನಗಳು, ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳು ಹಾಗೂ ಜನರನ್ನು ಕುರಿತು ಸರಿಯಾದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳು, ತಮ್ಮ ನಡತೆ ಇಲ್ಲವೆ ಕಾರ್ಯಗತಿ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ಸೂಚನೆಗಳು ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದೆಯೋ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವ ತೊಂದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಅವರದೇ ವಿಚಾರವಿರುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ಅವರು ಸತ್ಯವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸರಳ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಅವರ ವಿಚಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಂಟಾಗುವ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತಾವು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದಾಗಲೂ ಕೂಡ ಅದು ಮಹತ್ವದ್ದೆಂದು ಅವರು ಪರಿಗಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಮೊದಲಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಕೂಡ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಪುರುಷರು ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತು ಸರಿಯಾಗಿರಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ತಪ್ಪಾಗಿರಲಿ, ಅವರು ತಮ್ಮದೇ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ನಿಯಂತ್ರಣವಿಲ್ಲದೆ ದೃಢೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆ ಮನುಷ್ಯನ ಅತ್ಯುಚ್ಚ ಉಪಕರಣ ಮತ್ತು ಅವನು ಅದರ ವಿಚಾರಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಯೋಚಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಸತ್ಯವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಪ್ಪು ಇಲ್ಲವೆ ಸರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ, ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಗೆ ಆಂತರಿಕ ಪ್ರಕಾಶದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದು ಪ್ರಾಣಿಕಕ್ಕೆ ಇದ್ದಷ್ಟೇ ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯ ಮೇಲ್ಗಡೆ ಮನುಷ್ಯ ಶೋಧಿಸಬೇಕಾದ ಏನೋ

ಒಂದಿದೆ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆ ನಿಜವಾದ ದೈವೀ ಜ್ಞಾನವಿರುವ ಆ ಮೂಲದ ಕ್ರಿಯೆಗೆ ಕೇವಲ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯಾಗಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

(CWM, 32/617-18)

*

ಮಾನವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸುವ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಹಲವಾರು ಬದಿಗಳಿರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಅದು ತನ್ನ ಒಲವಿನ ಪ್ರಕಾರ, ಇಲ್ಲವೆ ತನ್ನದೇ ಒಲವಿನ ಇಲ್ಲವೆ ಆದ್ಯತೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಇಲ್ಲವೆ ಅದರ ರೂಢಿಗತ ವಿಚಾರಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಇಲ್ಲವೆ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ತರ್ಕದ ಪ್ರಕಾರ ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಏನೋ ಒಂದು ನಿಜವಾದ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿರಿಸಿದಾಗ - ಚೈತ್ಯ ಸತ್ತೆ ಇಲ್ಲವೆ ಅಂತರ್ಬೋಧೆ ಅದನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿದಾಗ ಅದು ನಿಜವಾದ ಸತ್ಯವನ್ನು ದೊರಕಿಸುತ್ತದೆ.

(SABCL, 24/1247)

*

ಒಳ್ಳೆಯದು ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮೇಲ್ಮೈಯಲ್ಲಾಗುವ ಚಲನೆಯೆಂದು ಅಚಲ ಸ್ಥಿರತೆಯಿಂದ ನೋಡುವುದು ಯೋಗ್ಯವಾದ ವಿಷಯ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ದೋಷವಿಲ್ಲದೆ, ಅಹಂಕಾರವಿಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲವೆ ತಪ್ಪು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ವೈಯಕ್ತಿಕವಲ್ಲದೆ, ಸೀಮಿತವಾಗಿರದ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನ ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ.

(SABCL, 24/1247)

*

ಬೌದ್ಧಿಕವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡದ್ದು ಕೆಳಮಟ್ಟದ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಉಚ್ಚತರವಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಬುದ್ಧಿ ಇದೆ, ಅದು ಬೌದ್ಧಿಕವಾದುದಲ್ಲ, ಆದರೆ ದರ್ಶನವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಲ್ಲ, ಆದರೆ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಎತ್ತರದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವಂತಹದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅರಸುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವಲೋಕಿಸಿದ ಆಧಾರಾಂಶ(data)ಕ್ಕೆ ಅಧೀನವಾಗಿ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿ-ಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅದಾಗಲೆ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನದ ಮತ್ತು ಅಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಪಡೆದ ಯೋಚನೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೊರತರುತ್ತದೆ.

(SABCL, 20/297) (Synthesis of Yoga)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ನಿಮ್ಮ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಆಧಾರವೇನು? ಯಾವ ಜ್ಞಾನ ನಿಮಗೆ ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ: “ನಾನಿದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ನಾನದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ನಾನದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು, ಇಲ್ಲವೆ ನಾನೇನನ್ನೂ ಹೇಳಬಾರದು.” ಈ ಎಲ್ಲ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ನಿಮ್ಮೆದುರಿಗೆ ಇರುತ್ತವೆ. ನೀವು ಅದರತ್ತ ನಿಷ್ಕಪಟರಾಗಿ ನೋಡಿದಾಗ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ.

ನಿಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಸಾಗಿ ಹೋಗುವ ರೂಢಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ನೀವು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುವುದನ್ನು ಕುರಿತು ಆಂತರಿಕ ಚೈತ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಸಲಹೆ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ, ನೀವದನ್ನು ನಿಶ್ಚಿತತೆಯಿಂದ, ಹಿಂದು ಮುಂದು ನೋಡದೆ, ಪ್ರಶ್ನಿಸದೆ ಇಲ್ಲವೆ ಇಂತಹ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಆಸ್ಪದ ಕೊಡದೆ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಇದು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಹಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಇರಬೇಕಾದುದು ಅದೊಂದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಲು ಚೈತ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ, ಸತತ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ, ನೀವು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸತತ ಸರಿಯಾದುದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತರಾಗುತ್ತೀರಿ, ಆದರೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿರುವುದು ಅದೊಂದೇ.

ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅರಿತುಕೊಂಡಿರುವುದು ಒಂದೇ ಇದೆ, ಅದು ನಿಮ್ಮ ಚೈತ್ಯ, ಅದು ಯಾವ ತಪ್ಪನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಶಬ್ದವೊಂದನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ವಾದಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ತರದೆ ಅದಕ್ಕೆ ವಿಧೇಯರಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಸರಿಯಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೀವು ಕೈಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಉಳಿದದ್ದೆಲ್ಲದರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿರುತ್ತವೆ: ನೀವು ಯಾವುದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ಹೊರಟಿದ್ದೀರಿ, ಯಾವುದನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ನೀವು ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲಿದ್ದೀರಿ, ನೀವು ಯಾವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿಯಲಿದ್ದೀರಿ ಇತ್ಯಾದಿ. ಆದರೆ ಆಗ ಎಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ಒಳಬರುತ್ತವೆ: ನೀವು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ ಎಲ್ಲವೂ, ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದ ಎಲ್ಲವೂ, ಎಲ್ಲ ಬದಿಗಳಿಂದ ನೀವು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಸೂಚನೆಗಳು ಅಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಸುತ್ತ ನರ್ತನ ಮಾಡುತ್ತ ಇರುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ನೀವು ಯಾವುದರೊಂದಿಗೆ ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಕೊಳ್ಳುವಿರಿ?

ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಷ್ಕಪಟರಾಗಿರುವ, ಮೊದಲೇ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು, ಪೂರ್ವ ಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರದೇ ಇರುವ, ದಿನನಿತ್ಯ, ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿತಗೊಂಡ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ, ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡದೆ ಇರುವ, ಮಾನಸಿಕ ರಚನೆಯನ್ನೇ ಸತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಜನರನ್ನು ಕುರಿತು ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆಗ ಎಲ್ಲವೂ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸರಳವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಮನುಷ್ಯ ನೇರವಾಗಿ ತನ್ನ ಮಾರ್ಗದ ಮೇಲೆ ಸಾಗುತ್ತಾನೆ, ಗೋಡೆಗೆ ಅವನ ಮೂಗು ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅದು ಹಾಗಿರದಿದ್ದರೆ ಭಯಾನಕವಾಗಿ ಕಠಿಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಮನುಷ್ಯ ಸತತ ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಾನೆ, ಅಜ್ಞಾನದ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶವಿರುವ ಮನಸ್ಸು ಬರದೇ ಹೊದರೆ ಮನುಷ್ಯ ನಿಜವಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲಾರ, ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಸಮಗ್ರ ಪರಿವರ್ತನೆ ಸಂಭವಿಸುವ ಮೊದಲು ಇದು ಅತ್ಯಗತ್ಯದಾದ ತಯಾರಿ ಎಂದು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಹೇಳಿದಾಗ ಇದನ್ನೇ ಅವರು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದರು.

(CWM, 7/221-22)

*

ತೀರ್ಮಾನಗಳಿಗೆ ಸುಪರಿಷ್ಕೃತ ತಾಂತ್ರಿಕ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತತೆ ಆಧಾರವಾಗಿ ಇದ್ದಾಗ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ತೀರ್ಮಾನಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಿರ್ವಿವಾದ ವಾದವುಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾದ ಇಂದ್ರಿಯ - ಗ್ರಹಿಕೆಯನ್ನು ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಹಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ, ಈ ವಿಧಾನದ ಗ್ರಹಿಕೆಯೇ ಸ್ವತಃ ಅನಿಶ್ಚಿತವಾದದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳು ನೇರವಾಗಿ ಅವನ ಮನೋವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯ ಪ್ರಭಾವದಡಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಹೀಗೆ ಗ್ರಹಿಸುವವನು ಗ್ರಹಿಸಲಿರುವ ವಿಷಯಗಳತ್ತ ಹೊಂದಿರುವ ಭಾವನೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಇಂದ್ರಿಯ-ಗ್ರಹಿಕೆಗಳು ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾಗುತ್ತವೆ, ಮಿಥ್ಯಗೊಳಗಾಗುತ್ತವೆ, ವಿರೂಪಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಂದು ಗುಂಪಿನವರು ಇಲ್ಲವೆ ಸಂಘದವರು ತಮ್ಮ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಬಹಳ ದಯಾಪರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಇಲ್ಲವೆ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ನಿಷ್ಕರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ದಯಾಪರತೆ ಇಲ್ಲವೆ ನಿಷ್ಕರತೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಚ್ಚು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ,

ಏಕೆಂದರೆ ಅವೆರಡೂ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಆಧಾರ ಒಂದು ಭಾವನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅನಾಸಕ್ತ ಗ್ರಹಿಕೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಉದ್ದೇಶ ಆಧಾರವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಸಂದರ್ಭ, ಈ ಅತಿರೇಕಕ್ಕೆ ಹೋಗದೆ ಹೇಳಬಹುದಾದುದೆಂದರೆ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನೂ ಈ ಆಕರ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ವಿಕರ್ಷಣೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಅವುಗಳನ್ನು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಗ್ರಹಿಸಿರುತ್ತದೆ; ಆದಾಗ್ಯೂ ಅವು ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಕಾರ್ಯ ವಿಧಾನದ ಮೇಲೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರುತ್ತವೆ.

(CWM, 12/263-64)

*

ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸ್ವ-ಹಿತ ಮತ್ತು ಅಹಂಕಾರದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು, ಇವುಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ಕೈಕೊಂಡ ಮಾನವರ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಕುರಿತಾಗಿರುವ ಮೂರ್ಖತನದ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಆಳವಾದ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಜನರು ತಮ್ಮ ಸದ್ಯದ ಅಜ್ಞಾನದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವವರೆಗೆ, ಅವರ ತೀರ್ಮಾನಗಳು ಹಾಗೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ದೈವೀ ಸತ್ಯದ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಿರರ್ಥಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಅವು ಹಾಗಿರುತ್ತವೆಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು.

(CWM, 10/296)

*

ಪ್ರಾಣಿಕ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ: ನಮ್ಮ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಮಿಥ್ಯೆಯಾದವುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ನಮ್ಮ ಸಂವೇದನೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಆಸೆಗಳಿಗೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡದೆ ಇರುವುದಾಗಿದೆ.

(CWM, 14/201)

*

ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಹಲವಾರು ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳಿಂದ ಪರಿಗಣಿಸುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಕುರಿತಾಗಿ ಕೈಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಒಂದು ಪ್ರಯೋಗವಿದೆ, ಅದು ಯೋಚನೆಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ನಯೋಪಾಯವನ್ನು ಮತ್ತು ಔನ್ನತ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಹೀಗಿದೆ: ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಬೇಕಾದ ವಿಷಯ (thesis)ವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ರೂಪಿಸಿ ಮುಂದಿಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಅದರೆದುರು ಅಷ್ಟೇ ನಿಖರತೆಯಿಂದ ರೂಪಿಸಲಾದ

ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಇರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ನಂತರ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವ ಅವೆರಡನ್ನು ಉಚ್ಚತರವಾದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಳಗೊಳ್ಳುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದುಗೂಡಿಸುವ ಸಮನ್ವಯವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಕಾಳಜಿಪೂರ್ವಕ ಚಿಂತನದೊಂದಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕು ಇಲ್ಲವೆ ಮೀರಿ ಹೋಗಬೇಕು.

(CWM, 12/5)

*

ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ನಿಖರವಾದ, ಮೂರ್ತ ಸ್ವರೂಪದ ಸ್ಪಷ್ಟ, ನಿಶ್ಚಿತ ಯೋಚನೆಯೊಂದನ್ನು ಹೊಂದುವುದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ನೀವು ಬಯಸಿದರೆ, ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಏಕಾಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಂಡ ಮೊದಲ ಸಲ ಅದು ಅಕ್ಷರಶಃ ನೋವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ದಣಿವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ! ನೀವದನ್ನು ರೂಢಿಗತವಾದದ್ದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಇಡೀ ಜೀವನವನ್ನು ಅನಿಶ್ಚಿತ ಸ್ವಭಾವವಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತಾದದ್ದು ಆದಾಗ ನಿಮ್ಮೆದುರು - ಏಕೆಂದರೆ, ಏನೆಲ್ಲ ಇದ್ದಾಗಲೂ ಮನುಷ್ಯನ ಎದುರು - ಪರಿಹರಿಸಬೇಕಾದ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿರುತ್ತವೆ, ಅವು ಬಹಳ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಸ್ವರೂಪದ್ದಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಸರಿ, ಆಗ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತರಾಗುವುದು, ಅವುಗಳನ್ನು ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗಿ ಇರಿಸುವುದು, ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬದಿಯಿಂದ ನೋಡುವುದು. ಮತ್ತು ಮೇಲ್ಗಡೆಗೆ ಸಾಗಿ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು ಇದೆಲ್ಲದರ ಬದಲಾಗಿ ಮಂಕಾದ, ಅನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಏನೋ ಒಂದರ ಸುಳಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಉರುಳಾಡಿಸಿದಂತಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ನಿಮ್ಮ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜೇಡ ಹುಳುಗಳು ಓಡುತ್ತ ಸುತ್ತು ಹೊಡೆಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ಇರುತ್ತದೆ - ಆದರೆ ಅವಶ್ಯವಾದದ್ದನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ನೀವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

(CWM, 8/182)

*

ಅಚಂಚಲರಾಗಿರುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ನಿಶ್ಚಲನೀರವತೆಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು. ಪರಿಹರಿಸಬೇಕಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯೊಂದು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಇದ್ದಾಗ ನಿಮ್ಮ

ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು, ಎಲ್ಲ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು, ಮನುಷ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದಂತಹ ಇಲ್ಲವೆ ಕೈಕೊಳ್ಳಬಾರದಂತಹ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳು ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಸುತ್ತು ಹೊಡೆಸುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ನೀವು ಅಚಂಚಲರಾಗಿ ಸದ್ಭಾವನೆಗಾಗಿ, ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಾದರೆ ಸದ್ಭಾವನೆಯ ಆವಶ್ಯಕತೆಗಾಗಿ ಅಭಿಪ್ರೇಯಿಂದ ಅಚಂಚಲರಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಪರಿಹಾರ ಬೇಗ ದೊರಕುತ್ತದೆ.

ನೀವು ತೊಂದರೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಾಗ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿರಿ: ತಳಮಳಕ್ಕೊಳಗಾಗುವುದನ್ನು, ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಅರಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿರುವಿಹಾಕುವುದನ್ನು, ಚಿಂತೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು, ತಳಮಳಗೊಳ್ಳುವುದನ್ನು, ನಿಮ್ಮ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ ಓಡುವುದನ್ನು - ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದಲ್ಲ, ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಾರದೆಂಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜ್ಞಾನ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ - ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಅಚಂಚಲರಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆನುಗುಣವಾಗಿ ಉತ್ಸಾಹ ಇಲ್ಲವೆ ಶಾಂತಿ, ಗಾಢತೆ ಇಲ್ಲವೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಇಲ್ಲವೆ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ದೈವೀ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ಮೊರೆಯಿಡಿರಿ ಮತ್ತು ಅದು ಬರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾದುಕೊಂಡಿರಿ.

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾದ ಮಾರ್ಗ ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಚಿಕ್ಕದಾಗುವುದು.

(CWM, 9/422-23)

*

ನೀನೊಬ್ಬನೇ ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೋ. ನಿಶ್ಚಲನೀರವತೆಯಲ್ಲಿರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸು, ಮೌನವಾಗಿ, ಅಚಂಚಲನಾಗಿ ಉಳಿದುಕೋ, ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಕ್ಕಾಗಿ ಕಾದುಕೊಂಡಿರು.

ಪರಿಣಾಮ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ತೊಂದರೆಯ ಸ್ವರೂಪದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಪರಿಹರಿಸಬೇಕಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಪರಿಹಾರ ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಆಂತರಿಕ ಚಲನೆಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಒಂದು ತಪ್ಪಾಗಿದ್ದರೆ, ಆಗ ಇದನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ನಿಷ್ಕಪಟನಾಗಿ ಕೈಕೊಂಡರೆ ಸರಿ, ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅದರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮರಳಿ ಇರಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಿರ್ಧಾರವೊಂದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಿದ್ದರೆ, ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಬೇಡವೋ ಎಂಬುದು

ತಿಳಿಯದೆ ಹೋದ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಆಗಲೂ ಕೂಡ ಮನುಷ್ಯ ಅಚಂಚಲನಾಗಿ ಉಳಿದರೆ 'ಆಗಲಿ' ಇಲ್ಲವೆ 'ಬೇಡ' ಎಂಬುದು ಬರುತ್ತದೆ: ಆಗ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ. ಮನಸ್ಸು "ಆದರೆ, ನಂತರ ಏನು? ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಬಾರದು, ಏಕೆಂದರೆ ಆಗ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಂಜು ಮುಸುಕಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. "ಒಳ್ಳೆಯದು!" ಎಂದು ನೀವು ಹೇಳಿ ಇದನ್ನು ಆ ರೀತಿ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನೀವು ನಿಷ್ಪಟರಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದರೆ ನೀವು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಬಾರದು.

(CWM, 7/105)

ಹಾಗಾಗಿ ವಿಷಯಗಳಿರುವ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಇದು ಮಿಥ್ಯೆ, ಇದು ನಮ್ಮನ್ನು ಗುರಿಯಿಂದ ದೂರ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇದು ನಮ್ಮನ್ನು ಗುರಿಯ ಹತ್ತಿರ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಮನುಷ್ಯ ಹೇಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಬಲ್ಲದು.

ನೀವು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುವ ಆದರ್ಶದತ್ತ ಇರುವ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವುದು ಮತ್ತು ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಅವುಗಳ ಪರವಾಗಿ ಇಲ್ಲವೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳದೇ ಇರುವುದು, ಆದರೆ ಘಟನೆಗಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತದಿಂದಿರುವ ಸಾಕ್ಷಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಜಾಗರೂಕರಾಗಿ ನೋಡುವುದು, ದೈವೀ ವಿವೇಕವನ್ನು ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದು; ಅವಶ್ಯವಾದದ್ದನ್ನು ಕುರಿತು ದೈವೀ ವಿವೇಕ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

(CWM, 12/321)

*

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಮಧುರ ಮಾತೆಯವರೆ, ಅಹಂಕಾರದ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕುವುದು ಹೇಗೆ?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಅಹಂಕಾರದ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಸಮಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಅಹಂಕಾರದ ಸಂಕಲ್ಪ ಭಗವಂತನ ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಶರಣಾಗತವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು, ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ಸತತ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಬೇಕು. ಕೇವಲ ನಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕವಾಗಿ ನಾವು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ನಮ್ಮ ದೇಹದ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ಎಲ್ಲ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದನ್ನು ಭಗವಂತ ನಮಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಇದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ, ತಾನು ಬೇರೆ ಯಾರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ, ಮತ್ತು ತನಗೆ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವ ಮತ್ತು ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕಿದೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುವ ಅಹಂಕಾರದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಹಂಕಾರ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಭಾವನೆಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಅಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯ ಅದರ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಮತ್ತು ಗ್ರಹಿಕೆಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಸೀಮಿತವಾಗಿರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಕ್ರಮೇಣ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಕುರುಡಾದ ಅದರ ಆಸೆಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಅದು ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ, ಸತ್ಯಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಅಲ್ಲ.

ಏಕೆಂದರೆ ಆಸೆಗಳು ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆದ್ಯತೆಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ.

(CWM, 16/224-25)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಅಸ್ಪೃಟ ಪಿಸುಧ್ವನಿಯೊಂದು ಅವಳ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಮುಂದೂಡುತ್ತಿಹುದು ಅದರ ಶಕ್ತಿಯ ಬಗೆಗೆ ಅವಳಿಗೆ ಭಾವನೆ ಬರುತಿಹುದು, ಆದರೆ ಅರ್ಥಬರದಿಹುದು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾಗಿ ಕೆಲವು ಅಪರೂಪದ ಸೂಚನೆಗಳು ಬರುತಿಹವು.

(Savitri, p.51)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ವಾರ್ತಾಪತ್ರ

ಹಲಸಂಗಿ KC-16

ದಿನಾಂಕ 15/7/14 ರಂದು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಪುಣ್ಯವಶೇಷಗಳ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆಯ 42ನೇಯ ವಾರ್ಷಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಆಚರಿಸಲಾಯಿತು. ಪಾಂಡಿಚೇರಿಯ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಆಶ್ರಮದಿಂದ ಹಿರಿಯ ಸಾಧಕರಾದ ಶ್ರೀ ಹೀರಾಲಾಲ ಅವರು ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ಆಗಮಿಸಿದ್ದರು. ಅವರ ಜೊತೆಗೆ ಗುರುಬಂಧು ಶ್ರೀ ಕಾರ್ತಿಕೇಯನ್ ಅವರೂ ಇದ್ದರು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ಮಾತೃ ಧ್ವಜಾರೋಹಣದೊಂದಿಗೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಡಾ|| ಸುಜಾತಾ ಪಾಟೀಲ, ಗುಲಬರ್ಗಾ ಅವರು 'ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಪ್ರಭಾವ', ಪ್ರೊ|| ಶ್ರೀಮತಿ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕುಲಕರ್ಣಿ, ಗುಲಬರ್ಗಾ ಅವರು 'ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರೇಡೆ ನನ್ನ ಪಯಣ' ಮತ್ತು ಮಾನ್ವಿಯ ಶ್ರೀ ಪ್ರವೀಣ ಪಾಟೀಲ ಅವರು 'ಸಾವಿತ್ರಿ ಪಠಣ' ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡಿದರು. ಮಾನ್ವಿಯ ಕೇಂದ್ರದ ಬಂಧು-ಭಗಿನಿಯರು ಮಧುರಚೆನ್ನರ ಸಮಾಧಿಯ ಬಳಿ 'ಸಾವಿತ್ರಿ' ಇಷ್ಟತ್ತು ತಾಸುಗಳ ವರೆಗೆ ಅಖಂಡವಾಗಿ ಸರದಿಯ ಮೇಲೆ ಪಠಣ ಮಾಡಿದರು. ವಿಜಾಪುರ ವಲಯದ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲದೆ ಹಾಗೂ ಮಾನ್ವಿ, ಗುಲಬರ್ಗಾ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ, ಬಿಲಹಳ್ಳಿ, ಜತ್ತ, ಉಮರಾಣಿಗಳಿಂದ ನೂರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಗುರುಬಂಧು-ಭಗಿನಿಯರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡರು. ಪ್ರಸಾದ ವಿತರಿಸಲಾಯಿತು.

ದಿನಾಂಕ 16/7/14 ರಂದು ಶ್ರೀ ಹೀರಾಲಾಲ ಅವರು ಲೋಣಿ, ಚಡಚಣ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಮತ್ತು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ನೂತನ ಕೇಂದ್ರದ ಉದ್ಘಾಟನೆ ಮಾಡಿದರು. ಶ್ರೀ ಅಂಭಾಶಂಕರ, ಶ್ರೀ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಗಲಗಲಿ, ರಾಜ್ಯ ಶಾಖೆಯ ಸಂಯೋಜಕರಾದ ಡಾ|| ಜಗದೀಶ ಉಪಸ್ಥಿತರಾದರು.

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣ

ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ 1ನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ದಿನಾಂಕ 15/8/14 ರಂದು ಮೀರಾಂಬಿಕಾ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ 68ನೇ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ಸವ ದಿನವನ್ನಾಗಿ ಆಚರಿಸಲಾಯಿತು. ಧ್ವಜಾರೋಹಣ ಮಾಡಿದ ಶಾಲೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಅಜಿತ್ ಸಬ್ಬೀಸ್ ಭವಿಷ್ಯದ ಪ್ರಜೆಗಳಾದ ಇಂದಿನ ಮಕ್ಕಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ

ಕನಸನ್ನು ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ 5 ಕನಸುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲಿದರು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ಭಾರತದ ಸ್ವರಾಜ್ಯದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಭಾಷಣ ಮತ್ತು ದೇಶಭಕ್ತಿಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಿಸಲಾಯಿತು. ಶಿಕ್ಷಕಿ ಶ್ರೀಮತಿ ದೇವಿಯವರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ನಿರೂಪಕಿಯಾಗಿದ್ದರು. ವಂದೇಮಾತರಂ ಗೀತೆಯೊಂದಿಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಯಿತು.

ದಿನಾಂಕ 15ನೇ ಆಗಸ್ಟ್ 2014ರ ಶುಕ್ರವಾರದಂದು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣ ಟ್ರಸ್ಟವತಿಯಿಂದ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಜನ್ಮ ದಿನಾಚರಣೆಯನ್ನು ಆಚರಿಸಲಾಯಿತು. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣದ ಧ್ಯಾನ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 10.00 ರಿಂದ 10.30 ರ ವರೆಗೆ ಸಾಮೂಹಿಕ ಧ್ಯಾನ, ನಂತರ ಸಂದೇಶ ಪತ್ರ ಹಾಗೂ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ವಿತರಿಸಲಾಯಿತು. ತತ್ಸಂಬಂಧ ಶ್ರೀಯುತ ಭಾಸ್ಕರ ರೆಡ್ಡಿಯವರು "On Matter, Mind and Beyond" ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಉಪನ್ಯಾಸ ನೀಡಿದರು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಗುರು-ಬಂಧುಗಳು ಹಾಗೂ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗದವರು ಹಾಜರಿದ್ದರು.

ಆಗಸ್ಟ್ ತಿಂಗಳು ಪ್ರತಿ ಶನಿವಾರದಂದು ಶನಿವಾರದಂದು ಶ್ರೀಯುತರಾದ ಅಕ್ಷರಬ್ರಹ್ಮ ಶೇಷಾದ್ರಿ ಎಸ್. ಕೈಪ ಇವರ "Divine View on Sanatana Dharma in Absolute (Science)" ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸರಣಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಗುರು-ಬಂಧುಗಳು ಆಗಮಿಸಿದ್ದರು.

ದಿನಾಂಕ 22, 23ನೇ ಆಗಸ್ಟ್ ಸಾಯಂಕಾಲ 6.00 ರಿಂದ 7.30 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ 24ನೇ ಆಗಸ್ಟ್ 2014 ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 10.30 ರಿಂದ 12.00 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಈ ಮೂರು ದಿನವೂ "Gita Chapter 10: The Glory of Divine Manifestation" ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಡಾ|| ಬಿ. ಮಹದೇವನ್, (Indian Institute of Management, Bangalore) ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಗುರು-ಬಂಧುಗಳು ಹಾಗೂ ಇತರರು ಹಾಜರಿದ್ದರು.

*Pain is the hand of Nature sculpturing men
To greatness...*

- Sri Aurobindo

RNI No. 22511/1971

No. of Pages 52 + 4 (Cov. Page)

KAR Reg No : CPMG/KA/BGS/368/2012-2014

Permitted to Post 10th of Every Month. Reg. Valid till : 31-12-2014

Licensed to Post at MBC, Bangalore GPO, Bangalore - 560 001

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿರುವ ಅತಿಥಿ ಗೃಹವು ಈಗಾಗಲೇ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ ಗುರುಬಂಧುಗಳ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ತೆರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಈ ಅತಿಥಿ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ತಂಗಲು ಬರುವ ಗುರು-ಬಂಧುಗಳ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಊಟ ಮತ್ತು ವಸತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಸೂಕ್ತ ದರಗಳಲ್ಲಿ ಅನುವುಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸೊಸೈಟಿ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ರಿಯಾಯಿತಿಯಲ್ಲಿ ವಸತಿ ಊಟಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸದಸ್ಯತ್ವದ ಚೀಟಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ತತ್ಸಂಬಂಧ ಸಂಪರ್ಕಿಸಬೇಕಾದ ವಿಳಾಸ :

ಆ್ಯಡ್‌ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟಿವ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣ, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಮಾರ್ಗ

ಜಿ.ಪಿ.ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078

ದೂರವಾಣಿ : 080-22449882, 22459628

Ed. : Dr. K.S. Amur, M.Sc., PhD, Pub : Ajit S. Sabnis.

Ptd. by M/s Sessaasai e-forms Pvt. Ltd.,

on behalf of Sri Aurobindo Complex Trust, 'Sri Aurobindo Marg',

J.P. Nagar I Phase, Bangalore - 560 078. Phone : 080 - 2244 9882.